

UDL

NÚM 18 - GENER-FEBRER 1996

PRENSA
CORONA

CONSERVES

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INÇA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

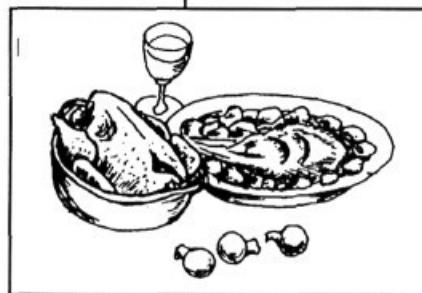
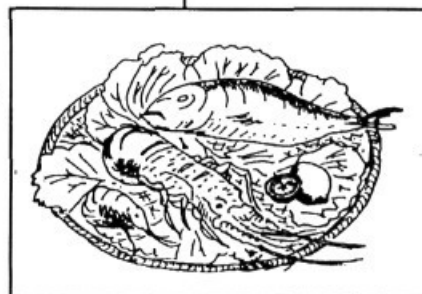
ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

El **bar - restaurant del Poliesportiu** el ofereix
les seves tapes variades i els seus menús
econòmics, així com els seus exquisits plats
de peixeteria i carns a la carta

Bon Profit!

Carretera d'Inca a Artà nº 125
LLUBÍ - MALLORCA
TELF. 85 70 36

Edita:

Associació Cultural Udol
Dipòsit legal: PM-253-1993

Equip de Redacció:

Jaume Alomar Serra
Caterina Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompart i Vanrell
Maria Antonia Molines i Ramis
Xisca Munar i Ferrer
Xesc Perelló i Felani
Pere Planés i Martorell

Portada:

Gabriel Perelló Perelló

Fotografia:

UDOL

Publicitat:

Esperança Llompart i Vanrell
C/. Bernat Coll, 2
Telèfon: 52 25 27

Han col·laborat:

Col·legi Públic Duran-Estrany
Miquel Cladera Ramis
Club d'Esplai "Es Turó"
Antoni Gelabert Perelló
Antoni Sales i Roca
Tomeu Ripoll Planas
Pere Joan Martorell i Castelló

Assessorament lingüístic:

Antoni Contestí Vives

Correspondència:

Revista Udol
C/. Traginers, 51
07430 - Llubí
Telèfon: 52 23 12
Fax: 52 21 14

Imprimeix:

L TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

500 exemplars

**Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió
dels seus autors**

E.S.O. què és?

La tan anomenada i polèmica reforma del sistema educatiu serà una realitat a Llubí i a tot Mallorca, si no hi ha res de nou, al proper curs escolar, és a dir al setembre d'aquest any. En aquest mes els alumnes que actualment cursen 6è d'E.G.B. faran 1r d'E.S.O. en comptes de fer 7è d'E.G.B.

Aquest curs serà el primer dels quatre d'Educació Secundària Oligatòria que abraçarà des del 12 anys fins als 16, intentant així fer complir l'obligatorietat d'escolarització, una obligatorietat ara per ara omplida pel 6è, 7è i 8è d'E.G.B. i pel 1r i 2n de B.U.P. o F.P.

Un dels problemes que aquesta reforma ja ha tengut ha estat la seva lenta, inacabable i desigual implantació a diferents centres; també s'ha de criticar la falta d'informació a pares i professors, la qual cosa ha fet que la implantació es visqui amb un cert desconcert i sense saber quin serà el futur.

Al marge d'alguns problemes, derivats del desconeixement dels criteris que s'han seguit per determinar el mapa escolar i que segons sembla s'ha donat una clara preferència als centres privats concertats, en detriment de la creació d'alguns instituts públics, n'hi ha d'altres de més importants.

Emperò la diferència real i més clara del canvi vendrà donada perquè els estudiants llubiners de 12 anys hauran d'anar a cursar 1r d'E.S.O. al nou Institut de Muro.

A hores d'ara ni el professorat del Col·legi Públic Duran-Estrany sap ben bé què passarà, ni com es farà, ni de quina manera afectarà a la nostra escola el fet de suprimir l'ensenyament de dos cursos a Llubí.

S'ha dit que aquesta reforma ajudarà a baixar el nivell de l'ensenyament, comparant-lo amb el de l'actual 1r o 2n de B.U.P. i aquest fet, creiem, que s'ha de vigilar amb molta de preocupació. Deim que s'ha de vigilar amb molta de preocupació perquè és un fet que afectarà a tots els estudiants i no seria just que amb l'excusa de garantir l'escolarització fins als 16 anys es perdés en eficàcia; no s'han de marginar als mals estudiants emperò aquells que tinguin vertader interès en estudiar tampoc seria just que en patissin les conseqüències d'una mala reforma.. Sabem que aquest és un problema difícil d'arreglar però s'han de trobar les pertinents solucions, almanco intentar-ho.

Per ara només podem assegurar que al Col·legi Públic Duran-Estrany desapareixerà una certa, diguem-ho usant un argot consumista, oferta que fins ara existia. De cop i volta, com si es tractessin d'unes rebaxes, unes rebaxes on en poc temps desapareixen les millors ofertes, hauran desaparegut quasi sense adonar-nos dos cursos i algun altre professor.

I els alumnes que actualment estudien a sa Pobla ho podran fer a Muro?

Per a quan l' institut a Sineu?

Com veieu molts interrogants per descobrir, però, sabem què és l'E.S.O?

Sa Fira '95

*Passant Santa Catalina
la Fira altre any va arribar,
i ens poguérem passejar:
va fer una diada fina.*

*També hi havia els al.lots
que venien bones coques,
per a saciar les boques;
i per beure, alguns pots.*

*Cercant guanyar-se el sustent
n'hi havia de tot color:
blancs i negres, sense dolor
venien a tocar argent.*

*Dolçures de tota casta:
torrons, xurros, pastissos,
i també suc i anissos
per acompanyar la pasta.*

**CLEAN
MARKET**
S.L.

Detergents ús industrials

Tel. - Fax. 85 70 70

- Productes químics
- Accesoris sanitaris
- Consumibles de paper
- Equipament institucional

*Crec que totes les madones
trobaren el que cercaven,
i allà contentes xerraven
de tantes coses tan bones.*

*De fang unes greixoneres
totes ben envernissades.
Robes i calces penjades,
fins i tot sabó i graneres.*

*Tota casta de verdures,
cossiols i flors vistoses.
També juguetes hermoses
per comprar a les criatures.*

AGRICULTOR JOVE

que es vulgui canviar a

VENEDOR DE MAQUINÀRIA

(Tractors FORD, Tractors FIAT, i eines) escrigui dades, mèrits i qualitats personals a

OSCA MAQUINARIA S.A.

Gremi de Teixidors, 35. 07009 Palma.

XERRADA COL·LOQUI SOBRE L'OBJECCIÓ.

El dia 24 de novembre a la Sala els dos objectors de consciència Tomeu Martí (insubmissió) i Toni Pons (prestacionista) van fer una xerrada-col·loqui sobre l'objecció de consciència, la prestació substitutòria i la insubmissió. Aquest és un tema d'actualitat i afecta principalment als joves però també a la societat en general. La seva transcendència és tant de caire social, econòmic com polític. L'Estat ha de fer front a la nova situació, als canvis que es produeixen i als nous valors que agafa la joventut. Les diferents situacions que es poden trobar molts joves, principalment els insubmissos, són un nou conflicte sociològic i individual que d'una o altra manera s'ha de solucionar.

Va començar a parlar Toni Pons i va fer una breu exposició de les passes que cal seguir per a declarar-se objector i de les avantatges i inconvenients que té la prestació. La prestació inclou un mes de vacances i a més els joves no estan sotmesos a un règim disciplinari com el militar, s'han de fer unes hores a la setmana però l'horari pot ser molt flexible, es poden arribar a acords. El principal inconvenient és que una vegada que un jove està reconegut com a objector passen dos anys fins que és cridat per a la seva incorporació i, endemés, la seva durada és 3 mesos més llarga que el servei militar. Ara hi comença a haver casos de joves que una vegada complerts els 9 mesos de prestació deixen el seu lloc de destí com a protesta per aquesta discriminació.

Tomeu Martí primer es va fer objector i després va canviar la seva postura i es declarà insubmissió. La posició de l'insubmissió és més difícil ja que el fet de presentar-se a files comporta un judici: molts de joves han estat condemnats a penes de presó per voler defensar la pau. Tomeu criticà que per fer-se objector els motius de tipus polític no es poden adduir, aquest és un dels punts perquè ell objecte al servei militar. L'opinió dels dos objectors és que l'essencial és no fer el servei militar sigui quina sigui l'opció escollida.

En Tomeu el dia 24 encara estava esperant el que demanaria el fiscal; ara sabem que li demanen 4 anys de presó. Es diu aviat 4 anys de presó per un jove com en Tomeu que sempre ha defensat la pau, primer en el moviment de la Crida per la Solidaritat i ara des d'altres moviments de caire nacionalista i independentista. Endemés podem pensar que el cas d'en Tomeu és especial, ell és un jove molt conegut a l'ambient nacionalista de Mallorca i és promotor d'iniciatives com Joves de Mallorca per la Llengua, el Correllengua, entre moltes altres activitats de tipus cívica. Això fa pensar que els 4 anys de presó signifiquen alguna cosa més que condemnar una simple negativa a fer el servei militar.

Objecció de Consciència.

L'objecció de consciència és un dret reconegut que dona la possibilitat de no fer el servei militar per motius de consciència. En general es tracta de la negació al compliment d'una determinada llei o norma obligatòria per a tothom, que en cas de complir-la provoca a la persona un conflicte de consciència. L'objecció al servei militar és una forma d'objecció que suposa la crítica i el desacord amb el sistema de defensa i es manifesta mitjançant la negació a incorporar-se a files.

L'obligació del servei militar ha fet que des de fa temps molts de joves s'hagin negat a participar en un sistema de defensa que inverteix quantiosos recursos en armament. La força de l'objecció de consciència és la legitimitat de la lluita pacífica contra el servei militar.

Normalment l'objecció de consciència al servei militar s'encamina de dues formes diferents per a la lluita per la pau, una és la Prestació Social Substitutòria i l'altra és la Insubmissió.

L'objecció i la insubmissió, alternatives a seguir.

Prestació Social Substitutòria.

Segons la llei tots els que siguin reconeguts com a objectors han de realitzar una prestació social substitutòria, que té una durada de 12 mesos. La seva durada és superior a la del servei militar, un fet clarament discriminatori. La prestació representa un servei a la comunitat, però des de la recerca de camins per a la Pau.

Els sectors prioritaris on es durà a terme la prestació social són: conservació del medi ambient, serveis socials, protecció civil, serveis sanitaris, cooperació internacional i altres activitats d'interès generals. A Mallorca, algunes de les entitats que han demanat acollir objectors són: Creu Roja, Càritas, INSERSO, ONCE, Govern Balear, Consell de Joventut de les Illes, ARCA, Moviment Escolta i Guiatge, el GOB, molts d'ajuntaments, entre ells el de Llubí...

Per a la sol·licitud d'un ajornament de la prestació social es poden sol·licitar les mateixes pròrrogues que en el servei militar.

Insubmissió.

Fer insubmissió es tracta de desobeir la llei d'objecció, per entendre que no recull les mínimes aspiracions del moviment antimilitarista i d'objecció. Consisteix en no presentar-se a files el dia que toca incorporar-se. Una altra possibilitat és fer-se insubmissió a la prestació social substitutòria, aquells que un cop reconeguts pel Consell Nacional d'Objecció de Consciència es neguen a incorporar-se a la prestació. Els moviments antimilitaristes i d'insubmissió critiquen la prestació que obliga els objectors reconeguts a realitzar una prestació social substitutòria que actuarà com a complement del servei militar, és insolidària perquè treu llocs de feina als professionals dels serveis socials i utilitza els objectors com a mà d'obra gratuïta.

L'objecció de consciència amb la negació a fer el servei militar pretén contribuir a què les relacions entre les persones i els pobles estiguin basades en la justícia, la solidaritat, prendre part per la llibertat, la responsabilitat i la pau. La col·laboració amb l'exèrcit fent el servei militar reforça contravalors com l'obediència, el masclisme, la dominació i el poder, ajuda a esdevenir consumidors de pressuposts astronòmics que, tot frenant el desenvolupament, desvien els recursos del planeta vers la guerra i la destrucció.

Els pioners d'un món sense guerres són els joves que refusen fer el servei militar

Albert Einstein.

LES FESTES DE NADAL.

Ja ens ha tornat passar per damunt un altre parèntesi nadalenc i duim un any més sobre les espatlles. Ja som a l'any 1996 i diuen que serà un any de sort perquè $1+9+9+6=25$ i $2+5=7$, 7 és el número de la sort. Cadascú que cregui el que vulgui, amb això de les supersticions ja se sap.

Jugar a Pelat.

Una de les tradicions nadalenques que des de fa dos anys ha agafat força a Llubí és el PELAT, així mateix aquest joc de sort fa uns quants anys també es va jugar a ca'n Vicari. El Bar Central ha agafat el testimoni d'aquest joc que també es juga a molts altres pobles com Selva, Caimari, Campanet, Alaró, Bunyola, Binissalem, entre d'altres.

A Llubí la tradició del joc no se segueix com a altres pobles, els números no es canten acompanyats de dites gracioses i ni tan sols les canta una persona. La tecnologia ha arribat al joc del pelat i totes les funcions d'extracció de les bolles i de cantar els números les fa un ordinador.

El preu de cada cartró era de 100 pessetes o de 200 pessetes i els premis varen arribar a ser de 50.000 pessetes.

La Nit de Nadal.

La nit de Nadal comença amb les matines i els cants de la sibil·la i l'àngel. És molta la gent que vol fruir amb la veu de la nina que a dalt de la trona entonarà les precioses notes d'aquest cant que només es pot disfrutar a Mallorca i a l'Alguer. A més de sentir les profecies de la Sibil·la els fidels també assisteixen a la missa per sentir l'anunci del nin Jesús, és el cant de l'àngel. A la Sibil·la la va cantar na Maria Esperança Pasqual i l'àngel fou interpretat per na Maria Magdalena Cladera. El graciós Sermó de la Calenda no va poder ser escoltat, aquest és un element que va i ve a les matines de Llubí.

Per altra banda la nit de Nadal també ho és del sopar en família i amb els amics. Els més joves, no tant joves i més granats surten pels bars o es munten la festa dins ca seva. Els pubs i els bars per al jovent tanquen les portes quan ja fa claror, a la gent llubinerà aquest dia li va la marxa.

La Nit de Cap d'Any.

El poble espera impacient a la Plaça de l'Església. Són molts, alguns d'ells armats amb botelles de xampany o cava per a la posterior lluita de l'alegria o la tristor, segons com es miri. Ja són les 12 i mai més ben dit "qui dies passa anys empeny". Després de menjar els dotze grans de rem obligatoris, i de la pluja del líquid escumós, besada ve i besada va, tothom vol donar els molts d'anys i beure la primera copa de l'any per començar el 96 de la mateixa manera que s'ha acabat el 95.

Aquesta sí que sol ser una nit de gresca de bon de veres, els dotze grans de rem faran que tinguem un any de sort i la beguda farà que oblidem els mals moments o deixem de banda les inhibicions. Al pub Sis caires regalen cada any una bossa de sorpreses i la gent s'amaga darrera les caretes i els siurells, els matasogres i les serpentes. Després del Pub, que normalment es la primera cita obligada, ve es Llop, ca na Pates, es Trui, es Garbell, i molts conclouen el circuit unes quantes vegades. La bulla d'aquesta nit sol superar la de Nadal i el dia u qui més qui manco fa una cara de resaca que no s'aguanta.

La festa dels Pages.

Quan la gent de la Comissió de Reis comença a penjar les pancartes amb la data de l'arribada dels Pages i els Reis i col·loquen l'estrella anunciadora i la bústia a baix del campanar vol dir que arriba el moment d'escriure la carta. Cadascú escriurà segons el comportament que ha tengut durant tot l'any; ja sabem els nins que, o tendran carbó o bé els arribarà la seva comanda, tal vegada ho saben més que els pares. Per als nins més petits de la casa l'arribada dels Pages d'Orient significa la il·lusió, la màgia, el desig de que es compleixin els seus desitjos.

Els Reis aquests dies estan molt i molt enfeïnats i cada vegada per aquestes dates ens envien els seus Missatgers Reials perquè els representin davant els nostres nins i nines. El dia 2 de gener els nins de l'Escola amb les seves actuacions alleugeriren l'espera i divertiren principalment a pares i padrins que acudeixen a aquest acte en delit de veure l'actuació dels fills i nets.

Just acabades les actuacions feren la seva entrada els Missatgers Reials els quals varen escoltar i rebre totes les peticions per a fer-les arribar a Ses Majestats.

Juguets per als nins necessitats.

Tenim sort: molts de nins i nines de Mallorca i de tot el món no poden escriure les seves cartes als Reis perquè de tan pobres que són no tenen ni paper, ni llapis, ni bolígraf o els seus pares i mares no saben escriure la carta per ells. Són tan pobres que no han pogut anar mai a escola i no han après a llegir ni a escriure. És per aquest motiu que la Comissió de Reis va decidir fer una recollida de joguines per aquests nins.

Els nostres fills arriben a tenir un munt de pepes, cotxes, cuinetes, pilotes... que de tantes que en tenen no les poden arribar a fer servir totes. Els nins que tenen més joguets de les que hauria somiat mai qualsevol nin del Burundi farà un petit acte de solidaritat en aquestes dates tan propenses a gastar a tort i a dret i balafiar per coses supèrflues. Encara que amb un acte com aquest no es soluciona quasi res; és bo però de tant en tant pensar en els més necessitats ja que de qualque manera es comença.

Viatges Ciutat S.L.
C.I. BAL 335

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL

RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

Carretera de Valldemossa, 8 • Tels.: (971) 75 22 21 - 75 06 11 • Fax: (971) 29 30 05 • 07010 Palma de Mallorca

Després de fer els paquets les joguines varen ser repartides a nins de llubí i a necessitats de fora poble.

Els reis d'Orient.

Són devers les 6 del capvespre i els nins no tenen aturall, estan nerviosos, no saben el que han de fer amb el seu cosset. Falta poc perquè facin l'entrada Ses Majestats Melsion, Gaspar i Baltasar. A la Plaça de la Carretera no hi ha tanta gent com en altres ocasions, està a punt de ploure i els paraigües abriguen els espectadors passius de la cavalcada. La primera carrossa és la de l'animació, a damunt hi van els membres de ca na Munara. Els de l'esplai es converteixen en petufets i envolten una carrossa en la que ha nascut de cop i volta un gran bolet, l'altra carrossa de l'esplai és la del taller dels Reis. Els amics de la Tercera Edat fan la representació del nai-

xement de Jesús, els de ca na Munara també participaren engalanant la seva carrossa de bufetes, juntament amb ells hi ha una processó de pares i fills amb bengales que il·luminen el camí dels tres Reis que van saludant des de damunt dels cavalls amb la mà. La cavalcada acaba a l'església amb l'adoració dels tres Reis al nin Jesús.

Minuts més tard comença el repertiment de les joguetes que han demanat els nins als Reis. Els tres es divideixen el poble i juntament amb els Pages i la gent de la comissió de Reis es disposen a dur l'alegria a cada casa. La pluja que durant tot el dia va guaitar pel cel de Llubi va deslluir una mica la festa, però Ses Majestats amb l'obligació de no deixar cap nin fora el que havia demanat varen complir tot el protocol. Aquests Reis d'Orient i la Comissió de Reis són d'admirar.

EL CALENDARI.

La darrera setmana de l'any 1995 l'Ajuntament va repartir un calendari editat per iniciativa pròpia a cada casa del poble. El calendari consta de tretze fotografies, cada una d'elles acompanyada d'una frase explicativa. També informa del moment llunar i del Sant de cada dia. Aquesta iniciativa també l'han presa altres ajuntaments, com el d'Artà que a més d'una fotografia per a cada mes hi ha una glosa que l'acompanya, o l'Obra Cultural Balear que l'ha editat amb una petita rondalla per a cada mes.

- ALUMINIS
- VIDRES

**ALUMINIS
ALOMAR**

Joan Alomar Ramis

Carrer Creu, 23 - Tel. 85 70 91 - 07430 LLUBÍ (Mallorca)

REGISTRE CIVIL DE LLUBÍ

Llubi, 5 de febrer de 1996.

Naixements:

Carme Perelló Pacheco, dia 22 de novembre de 1995
Araceli García Molina, dia 26 de novembre de 1995
Margalida Guardiola Mulet, dia 30 de desembre de 1995
Llorenç Torrens Martorell, dia 5 de gener de 1996
Francisca Ramis Quetglas, dia 27 de gener de 1996.

Matrimonis:

Guillem Mestre Munar amb Àntonia Quetglas Alomar, dia 20 de gener de 1996

Rafael Jimenez Torres amb Catalina Pascual Fornés, dia 27 de gener de 1996.

Josep Ferragut Campaner amb Antònia Llompart Alomar, dia 27 de gener de 1996.

Defuncions:

Margalida Munar Perelló, dia 19 de desembre de 1995
Magdalena Oliver Llompart, dia 25 de desembre de 1995
Josep Ramis Alomar, dia 28 de desembre de 1995
Joan Torrens Mulet, dia 18 de gener de 1996

**GRUPO
UNAGRAS**

NOU POU

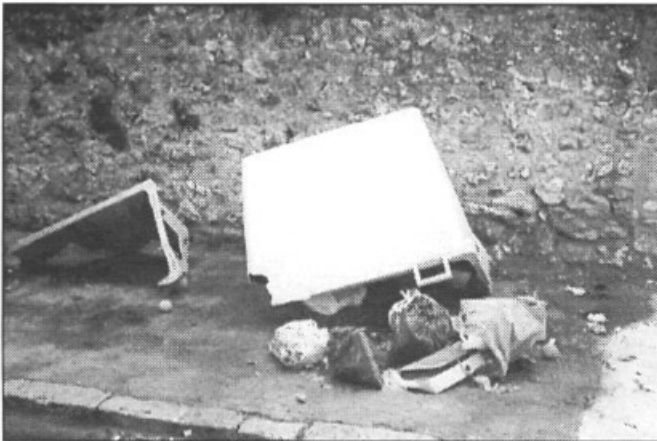
POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:

GERMANS PERELLÓ, S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

LA BRUTÍCIA DE LLUBÍ.

Paisatges plàstics, olors diversos,...ah, brutor?

El dia de Nadal va fer un any que del contenidor de fems del carrer de Maria Perelló només en varen quedar les rodes. Es suposa que un fortuït incendi provocat per les cendres d'un braser varen fer prendre el contenidor (podeu mirar la Udol número 13). El dia de Sant Francesc de Sales, si feim cas al calendari de l'Ajuntament, va aparèixer al mateix lloc de la deflagració un "nou" contenidor de fems a prova de bombes. Un contenidor metàl·lic, segurament preparat perquè no pugui ser presa de les flames un altre cop.

Algú o alguns creuen que de les seves bromes i de les seves paripècies en pot riure tothom, que la seva gràcia sempre fa riure, gent que no pensa que les seves fetes fan mal i fan mal a la butxaca de tots. Ara, un any després un altre contenidor, el de davant el Centre Parroquial, ha quedat fet una coca. La brutor ha quedat escampada durant un parell de dies per la vorera. Aquesta brutorada ofereix una imatge poc higiènica del poble i l'hem haguda de patir els veïns i els vianants.

Els llubiners no estam acostumats a tenir el poble net, la culpa és nostra, no valen excuses dels recollidors de fems ni altres berbes. Quan no hi ha contenidors tothom es queixa de què no sap que fer amb els residus, quan n'hi ha arriben a estar plens fins a vessar, la brutor s'amuntega per defora i els cans i moixos encara l'escampen més. Ningú no vol el fems devora i si la brutor la té el veí, més que millor. Basta veure que alguns veïns quan arriba el dimarts, el dijous o el diumenge col·loquen les bosses el més a prop possible de la casa del costat.

"Els punts verds", si així se'ls pot anomenar, poden arribar a omplir-se fàcilment, és veritat. Que s'omplin aviat no és excusa de cap tipus per deixar les botelles de vidre i els papers per a reciclar devora els contenidors. Segurament seria una bona idea que la companyia encarregada de la recollida de fems passàs més espesses vegades pels nostres carrers i places, tal vegada l'Ajuntament ha de cercar un o altre remei, però molta culpa és de nosaltres. Les botelles de vidre, com ja podeu suposar, són un perill gran pels nins i per l'altra gent, el suc que queda de les botelles, juntament amb la pasta i l'olor que arriba fer la combinació vidre-paper-suc, fan mal a la vista i a l'olfacte més insensible.

No és la primera vegada que a la revista es tracta el tema de la brutícia, ens agradaria no haver-ne de parlar pus. Pot ser que quan algú troba un contenidor ple no tenguí cap culpa de trobar-lo així, i pot ser que el que ha de solucionar això no haguem de ser nosaltres però tampoc és gens de feina anar a cercar-ne un altre o esperar l'endemà, tan sols es perden cinc minuts de no veure la televisió, la maleïda televisió.

FOGUERONS PER SANT ANTONI.

Sant Antoni ja és vengut,
amb un ase amb quatre cames,
amb un covo d'ensaïmades
i una botella de suc.

Quan arriba Sant Antoni començam a veure foguerons fins que arriba el Siurell de ca na Munara. Els pobles del costat de Sa Pobla han minvat el número de foguerons considerablement a causa de la gran estirada que ha pegat el poble veí els darrers anys. Llubí no és una excepció i la gent o agrupacions que tenen pensat fer un fogueró esperen a altres dates on l'afluència de públic pugui ser més nombrosa. És per aquest motiu que a Llubí hi ha pocs foguerons però en un interval de temps molt llarg.

La Penya Blaugrana fou la que encetà els foguerons i convidà tot el poble a sopar, s'hi varen deixar caure alguns madridistes. El divendres de després va ser n'Antònia des Llop i l'endemà n'Antònia "Pates", les dues Antònies oferiren menjua a tothom que en volgué. El Club d'Esplai es Turó també va organitzar un festa per els pares i fills en la que varen cremar el bolet que havia presidit una de les Carroces dels Reis d'Orient. Al carrer de Santa Margalida també ens poguérem escalfar amb dos foguerons més. L'Agrupació del PSM de Llubí amb la celebració dels 20 anys d'existència del PSM convidà els simpatitzants i no simpatitzants a omplir-se el gavatx, el mateix dia al carrer dels Traginers un altre fogueró que sol ser habitual és el dels Tonis i Antònies del final del Carrer dels Traginers, en el que també conviden als familiars i amics a passar una estona divertida a l'escalfor de la llenya.

Jaume Vallespir Coll

N.I.F.: 18232217W
Sa Carretera, 86 • 07430 Llubí (Balears)
Tel.: 52 22 43

FUSTERIA RAFEL MUNAR

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, TOT EN FUSTA
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llista • Tel. 52 21 35 • Llubí

20 ANYS DEL PSM.

Alguns dels representants del PSM a l'Ajuntament.

Fa 20 anys que es va formar el Partit Socialista de les Illes (PSI) que posteriorment en convertí en Partit Socialista de Mallorca (PSM). A Llubí fa tretze anys que aquest partit es va implantar i amb motiu del vintè aniversari de la formació a nivell de Mallorca se celebraren una sèrie d'actes.

El 26 de gener es va inaugurar l'exposició amb el títol "20 anys de PSM i 13 a Llubí" que fa un recorregut a través de programes electorals, retalls de diari, pesquins, adhesius, tríptics, fotografies i informació sobre el PSM a Llubí des dels començaments del PSI fins a les darreres eleccions. A continuació va tenir lloc una tertúlia-col·loqui al Centre Parroquial a la qual alguns dels regidors de les diverses candidatures del PSM varen parlar de l'evolució política, cultural, social i econòmica de Llubí al llarg d'aquests tretze anys. A la vegada també es va parlar de la situació actual del nou govern municipal i de les perspectives de futur econòmiques i demogràfiques.

Al final de l'acte es varen presentar el carnets dels amics del PSM de Llubí, un per als nins petits de fins a dotze anys i un per als de més de dotze anys, el preu és de 500 i 1.000 pessetes l'any respectivament.

Els regidors més antics contaren les dificultats que es trobaren a l'hora dels Plenaris, les sessions es passaren a les dues del migdia i fins i tot en una ocasió hi va haver un Ple a les nou del matí. Es va fer especial menció a'un dels moments més crítics de la formació quan els regidors del grup nacionalista hagueren de dimetir perquè va arribar a perillar la seva integritat física quan un senyor del públic els va increpar, sense que el Senyor Batle

posàs ordre dins la Sala. Una de les anècdotes va ser quan es va presentar en Xesc Perelló "Ferrer" que tan sols va ser regidor durant deu minuts.

El 27 de gener, també davant el Centre Parroquial, hi va haver l'encesa d'un fogueró. Pere Sampol va parlar sobre la situació política actual i el pacte de progrés al CIM. Després Maria Antònia Vadell, la candidata de la formació per al Congrés, va animar el públic assistent a depositar la confiança en el seu partit. Més tard es va donar lloc a la torrada, les xeremies amb xeremiers de Sencelles, les simbombes i les gloses de picat amb l'amo en Pep Ferragut, l'amo en Guillem Coves i l'amo en Lluç Bergas com a protagonistes de la vetllada. Més tard el relleu es produí amb glosadors més joves, però que també en sabien una bona estona, Toni Contestí "de Santanyí", Biel Coves i Miquel Campaner feren sonar les simbombes amb molta habilitat i no quedaven darrera a l'hora de glosar.

I JORNADES D'ESTUDIS LOCALS.

La Mancomunitat del Pla ha organitzat unes jornades d'estudi per a promoure la investigació de la història dels pobles de l'Illa. Aquestes jornades seran anuals i rotatives a tots els pobles del Pla. Aquestes primeres jornades es celebraran a Sineu. Per poder-hi participar s'han d'entregar les comunicacions originals i inèdites en llengua catalana. Els temes d'estudi són dos: "Sineu, el medi i la gent" i "Impactes del turisme al Pla de Mallorca". Així mateix la participació a les jornades és oberta i gratuïta. Aquestes celebracions es duran a terme del dia 29 al dia 31 de març.

Pub
6 caïres i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

F U S T E R I A
BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • Llubí

Construccions

Vicenç **B**ergas

Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04

EL FINAL DE LES OBRES DEL CLAVEGUERAM O EL PA DE CADA DIA.

Ara fa més d'un any que s'iniciaren les obres del clavegueram i molts de nosaltres ens demanam quan s'acabarà tota aquesta trifulca.

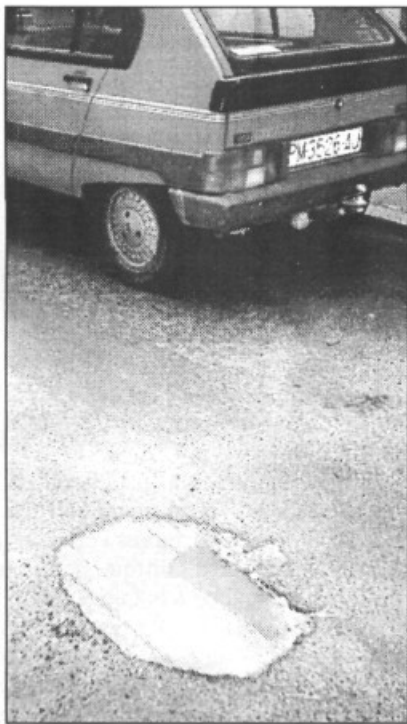
Els primers problemes vingueren quan la primera empresa, "Ferrovia", no acabà la feina tal i com estava establert en el contracte per problemes burocràtics. Els convenis que s'havien pres per part de l'anterior batle amb el president del CIM no constataren en els papers de la Conselleria, ja que eren quasi acords de paraula més que no pas firmats sobre paper. Aquest fet impedí que l'acord sobre la finalització de l'asfaltament es retrassos més del compte. Un cop s'hagi resolt el problema es canviarà d'empresa. Potser també ens demanarem el per què s'han aturat les obres. No és que s'hagin aturat sinó que es va fent a poc a poc. El problema més gros que hi ha ara i que ha impedit que tot anàs més depressa que el que es podia desitjar ha estat la pluja. Les darreres aiguades han fet davallar les porcions de l'asfalt que s'havia posat en els últims dies. Per ara no poden seguir endavant fins que l'asfalt no hagi eixugat del tot, si s'asfaltàs ara no aclaririen més que tudar el material.

El darrer que s'ha fet han estat la incorporació d'imbornals per tal d'evitar possibles inundacions als punts més implicats. Alguns dels nous imbornals i les ampliacions dels anteriors són els dels carrer Pare Miquel Pons, carrer Nou, Sa Farinera, en el Desaigna a dos punts, en el carrer de Sta Margalida. En total n'han arreglat uns sis o set. Encara no és segur que els problemes d'inundacions que patien els veïnats de Sa Carretera s'hagin solucionat, ja que no es pot saber fins que no torni a fer una barrumbada forta. Alguns d'ells diuen que de les darreres pluges no se'n temeren quasi de res. Segons sembla alguns veïnats ja es queixaven d'aquest problema des de fa quasi uns 14 anys. També s'arreglà una mica el tros més acostat a la carretera del carrer Pare Miquel Pons. El mal estat del carrer impedia la lliure circulació de vehicles i vianants.

Les queixes dels veïnats han estat continuades. Sobretot ara que les darreres pluges han donat peu al mal estar existent.

L'Ajuntament afirma que ha pressionat tant com ha pogut a l'empresa encarregada i al CIM i que les obres dels imbornals han estat possibles gràcies a una subvenció de la Conselleria d'Obres Públiques.

Sembla cert que les obres poden finalitzar-se a finals del mes de febrer: asfaltar carrers i enllestir-ho tot. Possiblement s'aniran arreglant les aceres així com es vagin concedint subvencions del CIM. El primer de tots serà el carrer de Sa Creu.

No, no és el pou de Sa Marineta!!!

LES "RONDALLES" COMPLEIXEN 100 ANYS.

L'any 1996 serà l'any dedicat a la commemoració dels 100 anys del primer volum de l'"Aplec de les Rondaies de'n Jordi des Recó" de Mossèn Antoni Maria Alcover i Sureda (Manacor 1862-Palma 1932). Mossèn Alcover al llarg de la seva vida va dur a terme treballs de gran importància per a la llengua catalana: el Diccionari català-valencià-balear i l'"Aplec de Rondaies Mallorquines". Aquest Aplec està format per 270 rondalles i esdevé una de les col·leccions de contes populars més importants i completes d'Europa i la més extensa publicada en català.

La majoria de les rondalles es varen publicar per primera vegada a diverses publicacions periòdiques, en les quals Mossèn Alcover va col·laborar entre els anys 1880 i 1931. S'han trobat rondalles publicades a setze revistes diferents. Per donar una major consistència i difusió a la seva obra, Mossèn Alcover la va aplegar en volums, el primer dels quals va sortir l'any 1896. Durant la seva vida es varen publicar dotze volums i després de mort, Francesc de Borja Moll va continuar amb l'edició de les rondalles i va ampliar l'Aplec fins a un total de 24 volums. A partir de 1960 també les va difondre a través de la ràdio. Alguns escriptors mallorquins han fet diverses adaptacions teatrals de les rondalles i darrerament se n'han fet adaptacions infantils i s'han publicat en forma de còmic.

L'extraordinària difusió que durant aquests cent anys han tengut les rondalles mallorquines de Mossèn Alcover, les quals durant molt de temps han estat un dels pocs documents que ha permès als mallorquins entrar en contacte amb la seva llengua, justifiquen aquest homenatge que les institucions volen retre a l'autor de l'"Aplec de les Rondalles Mallorquines".

(Informació tramesa per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear).

Molts d'anys i endavant!

65 ANYS DE MATRIMONI.

L'amo en Gabriel Fuster Perelló "Canyaret" i la seva esposa, madò Maria Quetglas Gelabert "de ca na Rossa" han complit 65 anys de vida en matrimoni. El 15 de gener de 1931 varen decidir unir les seves vides i després de tota una vida de convivència encara gaudeixen de la companyia mútua. Durant aquest temps han tengut quatre fills. Esperem que encara puguin viure molts i bons anys perquè nosaltres ho puguem veure.

El C.P. Duran-Estrany amb la PAU

Tots els nins aclamaren la PAU.

El passat dia 30 de gener tots els alumnes i professors del Col·legi Públic Duran-Estrany participaren en el dia de la No-Violència i de la Pau.

La seva actuació va consistir a fer una petita "manifestació" fins a la plaça de l'Església, lloc on acabaren cantant una cançó.

Posteriorment es dirigiren de bell nou al col·legi i penjaren als arbres de l'entrada totes les banderetes que amb el lema de PAU havien fet i al mateix temps passejant i onejant pels carrers de Llubí.

Aquest dia es celebra arreu del món i fou triada aquesta data per a commemorar l'assassinat de Gandhi, un gran mestre i deixeble de la Pau i de la No-Violència. És d'agrair que els mestres del Col·legi llubiner inculquin als nostres joves, ja de petits, la importància que té en aquests dies la Pau, uns dies que de poc ençà apareixen tenyits de sang, plors i ràbia.

Una de les mestres del col·legi, concretament n'Antònia Mas, ens ha fet arribar un conte escrit per un alumne de 3r curs i que tot seguit us presentarem. No us perdeu el final perquè la veritat és que posa la pell de gallina i això que és un nin que cursa tan sols tercer d'EGB.

Vet aquí:

El colom de la Pau

Hi havia una vegada un nin que era molt pobre. No tenia cap amic. Els nins no volien jugar amb ell.

L'únic amic que tenia era un colom que havia trobat dins una cova.

El colom era missatger i jugaven junts. Els nins deien que el colom no era missatger, però el nin pobre els deia que sí i que algun dia els ho demostraria. Ell volia Pau encara que per tot hi havia guerra, violència i sang.

Un dia va collir una branqueta amb fulles i va amollar el colom amb la branqueta al bec.

El colom va anar per tot el món amb la branqueta encara verda.

Quan el colom va passar per cada país en guerra, el país s'aturava de fer-ne.

Tots es donaven la mà. Quan el colom va tornar havia fet Pau per tot el món. El ninet va dir als altres nins el que havia passat. Es varen fer amics. Els països li varen donar les gràcies i també una feina i un milió de pessetes. Ara té molts

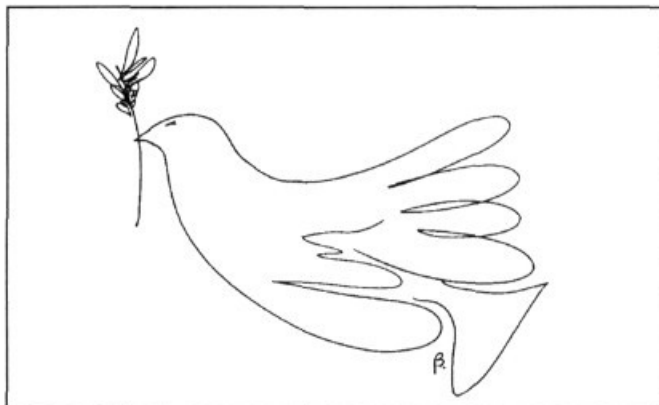
amics de tot el món. I a més de tenir un colom té molts més animals: un canet, un moixet, un canari i un gall.

Ah! I una cosa molt important que m'havia oblidat: aquest ninet era de Croàcia!

Toni Ripoll

3r curs

10 PRINCIPIS DE LA NO VIOLÈNCIA.

- És més important la veritat absoluta que la pròpia veritat. Tothom té una part de veritat i de raó. Absolutitzar la pròpia i ignorar la dels altres és el camí segur cap al conflicte mai resolt. Cal estar obert a la veritat que hi ha en l'altre i conèixer-la.

- És més important la Justícia universal que el propi interès. Sovint les idees i raonaments són tapadores de desigs i d'interessos. Cal ser molt rigorós i crític amb un mateix per tal d'esbrinar quina part d'allò que defensem és objectivament defensible i renunciar a la que no ho és.

- Les accions poden ésser respectables, però les persones sempre ho són. L'altre és sempre una persona com jo i mereix tot el respecte independentment de la seva conducta.

- El mal i la destrucció de l'altre són incompatibles amb el respecte a la persona i no són mai acceptables ni com a finalitat ni com a mitjà.

- D'un mitjà dolent mai no en pot sortir un bé i menys encara un bé estable.

- L'eficàcia immediata és un bé, però no el primer ni el més important. L'ètica ha de prevaler sobre l'eficàcia.

- L'única solució d'un conflicte és la reconciliació i l'acord. Aquest ha de ser l'objectiu principal.

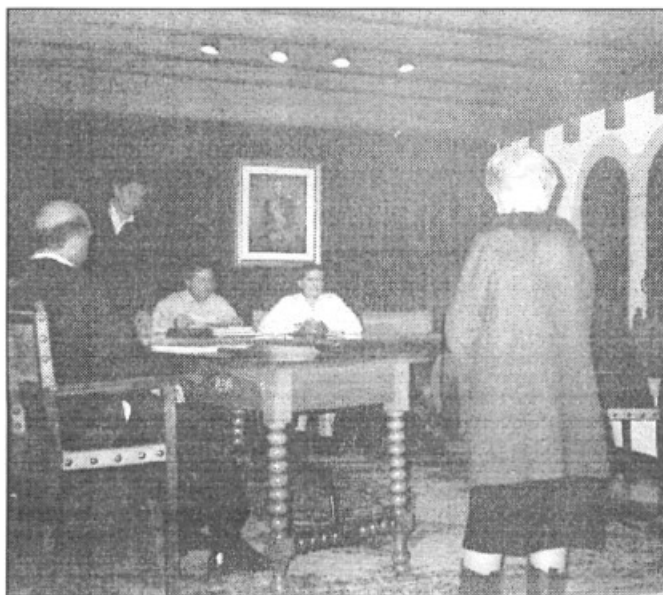
- Ésser no-violent no és el mateix que no ésser violent. La no-violència no és pura passivitat, és sobretot una actitud positiva d'oposició al mal i a la injustícia però amb els mitjans bons i justos.

- La força de la Veritat, la força de la Justícia, la força de l'amor, són les armes del no-violent. El no-violent oposa la força de la raó a la raó de la força.

- El no-violent no s'inhibeix, no pega ni amenaça, no manifesta por, sinó calma i fermesa, si cal rep els cops amb serenitat, no calla sinó que insisteix en la seva opinió i es mostra disposat a solucionar el conflicte d'una manera racional i justa. (aquests 10 principis han estat agafats del Butlletí número 50 de la Fundació per la Pau).

Informació: Caterina i Biel Gelabert i Perelló

NOU PROJECTE DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA.

Una llubiner intervenint en un ple.

La informació plenària dels darrers mesos exposa una gran varietat de temes. Primerament s'ha aprovat la sol·licitud de finançament al Consell Insular de Mallorca per a la millora de les instal·lacions i la reforma de l'instal·lació elèctrica en el Poliesportiu Municipal. Es demana la inclusió d'aquesta obra en el Pla Territorial d'Equipaments Esportius del CIM.

Molt aviat es crearà al nostre Ajuntament el Registre Municipal d'unions civils per la instància rebuda de l'Agrupació Gai i Lesbiana de les Illes Balears Ben Amics. En aquest registre es podran inscriure les parelles que no estiguin casades, incloses les del mateix sexe, sempre que un dels dos estigui empadronat al nostre municipi. Aquestes unions no matrimonials tendran la mateixa consideració jurídica i administrativa que la resta d'unions matrimonials.

També s'el·laborarà un nou projecte de normalització lingüística agafant com a mostra el projecte el·laborat l'any 1991. També es dissenyarà un calendari trimestral per assegurar-ne el compliment i els avanços i es renovarà la comissió mixta de normalització lingüística. Dins aquest projecte i seguint algunes preferències s'inclourà la creació d'un assessor lingüístic, l'adquisició de material informàtic de suport lingüístic, la realització de cursos de reciclatge per als funcionaris, de llen-

guatge oral pels no catalano-parlants i també per a la Tercera Edat).

Els camins rurals i els monuments d'interès es retolaran en català i es promourà una campanya publicitària en el sector comercial. El pressupost per aquest afer no serà inferior al 0,7% del pressupost ordinari de l'Ajuntament.

També s'aprova l'elaboració d'un projecte d'eliminació de barreres arquitectòniques que dificultin l'accés al nostre col·legi de persones amb qualsevol tipus d'incapacitat. Per això es presentarà una sol·licitud d'ajuda econòmica i tècnica a la Conselleria d'Obres Públiques i a la de Sanitat per a la redacció del projecte i el finançament de les obres. S'espera que es pugui executar abans de l'inici del curs escolar 96/97.

Analitzant el nou mapa escolar podem veure que els alumnes de Llubi s'hauran escolaritzat a molts diversos centres públics (com per exemple IES Pau Casesnoves d'Inca, IES Can Peu Blanc de sa Pobla o IES Joan Taix). Per això es creu adient sol·licitar a la direcció provincial del MEC que els alumnes interessats que ja cursen ESO a altres llocs es puguin matricular a l'IES de Muro que també impartirà batxiller i que, a més, no es retrassi més la construcció d'un institut a Sineu.

La instal·lació d'un parc verd en el cementiri vell ja és segura i compta amb una subvenció del CIM de 400.000 ptas.

M. Antònia Molinas Ramis

DROGUERIA

CAN PORRET

DOCTOR FLEMING Nº 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

Restauració d'antiguitats i mobles d'època

Tomeu Palmer Bonnin

Mestre Restaurador

Carrer de la Carretera, 73
Tel. 52 24 33

Particular: Creu, 50

BAR BRISAS

Plaça de Sa Carretera - LLUBÍ

Llubí-Calais-Llubí, anar i tornar

El seu nom és Llorenç Planas Torrens, de "can Cladera" per part materna i de "can Pujol" de la part del pare. Té 67 anys i va néixer a Llubí el dia 25 de gener de l'any 1929.

És des fa uns quants mesos el nou president de l'Associació d'Amics de la Tercera Edat, i amb ell decidírem conversar per poder parlar un poc sobre la seva infància i joventut i, perquè no, per parlar sobre l'entitat que ell presideix.

Era un capvespre fredorós, com els típics d'hivern, amenaçava pluja i sobre les cinc de l'horabaixa ens presentàrem, com ja havíem quedat, al local de la Tercera Edat (carrer Creu, núm. 1). L'amo en Llorenç ja ens hi esperava, estava llegint un llibre i ja havia encès unes quantes estufes perquè la conversa fos així més acollidora i plàcida. El saludàrem, ens vàrem asseure, i començàrem un recorregut que va tenir el seu punt de partida a Llubí, el Llubí de la seva infantesa, dels seus primers records, per posteriorment continuar-lo, travessant fronteres, a França, per acabar de bell nou al poble on el va veure néixer aquell 1929.

- Quins records en guardau de la vostra infantesa?

Eren uns temps realment difícils; me'n record de quan va acabar la guerra, devia tenir 9 anys i anava a escola a damunt la farmàcia (carrer Bernat Coll). Hi havia pocs cotxes, l'amo "en Fiol" en tenia uns quants i també algun bus petit que utilitzava per dur la gent cap a l'estació. Però et dic això perquè una vegada acabada la guerra l'amo "en Fiol" va agafar, de tan content que estava, tots els al.lots de l'escola i ens va dur a fer una volta per tot el poble. Érem molts i en va haver de fer un parell, de voltes. Record molt bé això per-

- "Fèiem feina de sol a sol, no hi havia rellotge".

què ho duiem endarrer, era una novetat colcar amb aquell bus.

D'aquell temps, ara que se n'ha publicat un llibre, que he llegit, també em record de quan mataren a don Jeroni, al poble se'n parlà molt però jo tenia uns 7 o 8 anys i no en sabíem els motius.

- Com heu comentat anàveu a escola, fins quan hi vàreu anar?

Hi vaig anar fins als 9 anys, fins que va acabar la guerra. Després hi anava els vespres.

- Ja heu remarcat que anàveu a damunt la farmàcia, no l'actual (carrer de la Carretera) sinó a l'antiga, situada al carrer de Bernat Coll. Quins mestres recordau i per què

molta de gent, una vegada acabada la guerra, va deixar d'anar-hi?

Primer et diré que la gent va deixar d'anar-hi perquè havien de fer feina, ho necessitaven. Aquest en va ser el principal factor. Dels mestres record a don Rafel, a don Bartomeu de Sineu i també a don Gabriel "Bunyoler" d'Inca.

- Ajudàveu als vostres pares en les seves feines?

Conràvem i així podíem menjar; teníem conills, gallines, patates, fèiem hortalissa i anàvem a fer plaça. Hi vàrem anar un parell d'anys.

Colliem també, en el seu temps, ametlles, tàperes, figues i n'hi havia moltes més que ara. També sembràvem, duia més feina que ara, amb les bísties, sense maquinària.

Fèiem feina de sol a sol, no hi havia rellotge.

- Què més es podia fer a més de fer feina al camp?

No hi havia quasi res més, abans tot-hom en vivia a Llubí, de l'agricultura i també de les destil.leries.

- Comparem aquell temps i el d'ara, encara que som conscient que no hi ha punt de comparació. Quines diferències més grosses hi veis?

Els al.lots anaven a fer feina molt joves i reconec que ara no hi poden anar. És una de les diferències més grosses que hi veig.

També podem agafar la diferència en el fet dels cotxes i de la maquinària.

Així com es treballa al camp ara no té res a veure amb el d'abans; es necessitava molta de gent per fer-hi feina.

De doblers n'hi havia pocs, ni un duro, com diuen. Volia comprar una bicicleta i no arribava als cent duros i no la vaig poder comprar; anava amb la dels meus germans.

- Aquell temps, malgrat tot, ens ha deixat

**MUSEU
BAR - CENTRAL**

Sa Carretera, 54
Tel. 52 20 23

Llubí

TAXI - LLUBÍ

☎ 52 24 61
☎ 52 21 30

☎ (908)
MOVIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

testimonis escrits (gloses, rondalles, cançons, llegendes...). Suposam que en aquells anys n'hi havia molt de temps per fer-ne de cançonetes i cançons. Com passàveu el temps?

Teníem poc però vivíem més alegres, encara que feia poc que havia acabat la guerra. Tothom cantava pel camp.

A molts llocs passaven el rosari; els dissabtes i diumenges passàvem el temps fent un truc al cafè però ens anàvem a jeure prest ja que a l'endemà ens havíem d'aixecar d'hora.

A l'estiu fèiem vetl·lades de pelar ametlles i ens agrupàvem una bona colla. Record les pelades d'ametlles a son Costa, hi havia molta de gent.

- En teniu record d'alguna cançó o glosa?

No, en aquest moment no, però el meu pare i la meua mare en sabien moltes. Mon pare fins i tot en feia, de gloses; com més es practicava més se'n sabia. Record perfectament les cançons que es cantaven a "s'era".

- "Encara que teníem poc vivíem més alegres".

- I de festes?

A part de Sant Feliu record els darrers dies. Estava prohibit disfressar-se, es feien foguerons, cantàvem amb la simbomba...

Ho record molt bé, tothom sortia, no com ara que per passar-s'ho bé se'n van a Palma o a una discoteca. Eren unes festes típiques i tradicionals.

S'entengueren una cosa grossa.

- I jocs?

Un que li dèiem s'ase blanc. Hi jugàvem a son Costa i era molt divertit.

- Ja hem parlat d'algunes diferències d'aquells temps sobre els actuals, però i el menjar, com era?

No era molt variat, però era molt sa. Teníem patates, verdures... i de tot això en fèiem cuinat. Teníem una vaca i d'ella en trèiem llet. També menjàvem figues seques, aglans, pa amb sobrassada...

Ja que parles del menjar record que hi va haver un temps, un o dos anys, que ens feien entregar el blat i ens ho donaven racionat amb uns "cupons". Molta de gent se'n quedava d'amagat; a "can Blanquet" ho feien d'amagat i no ho trobaren mai, feien la farina a dins un soterrani.

- Avui en dia la paraula "atur" la sentim anomenar molt. N'hi havia de feina llavors?

Hi va haver un temps, quan tenia 18 anys, que hi havia poca feina. Van ser un o dos anys només. Record que a una finca

hi trobàrem aigua, per cert la trobà mon pare, i en aquell temps una finca amb aigua era molt bona i tenc record que nosaltres ho aplanàrem a cops de "pico" i molta de gent venia a demanar-nos feina ja que nosaltres coneixíem els empresaris.

- Quines feines heu fet?

Després del servei militar no vaig tornar a fer feina al camp. Vaig fer feina a Corbera i també a son Rossinyol durant un any.

A principis del 54 vaig anar-me'n a França, on vaig estar-hi fins al 1962. Calais era el nom del poble on vaig estar; un conco meu hi tenia un supermercat i hi vaig anar per aprendre el francès i mira quan de temps hi vaig roman-

dre!

- I no vàreu tornar a Llubí?

Sí, venia per les vacances i quan venia vaig veure un canvi molt gros, un canvi a les platges, als hotels, un canvi amb els turistes...

- "El menjar no era molt variat, però era molt sa".

Els hotels creixien com a blaves, llavors si que n'hi havia de feina!

- I quan tornàreu de França on féreu feina?

A l'Hotel Majòrica, al final del Passeig Marítim, hi vaig treballar 9 anys. Vaig fer de xòfer, de conserge, amb una paraula vaig fer de tot. Saber francès m'ajudà molt.

Finalment vaig fer feina a un altre hotel al Port d'Alcúdia, "Nuevas Palmeras",

CONSTRUCCIONES

DARDER

Sa Carretera nº 46, 1er
Tel. 52 23 16 • Llubí

més

blanca

lavanderia

Avinguda San Vicenç
Muro
Tel. i Fax: 86 00 65

durant 15 anys.

- Recordau el primer sou que guanyàreu?

Feia feina, com ja he dit abans, a son Rossinyol, tenia 23 anys i cobrava un duro cada dia.

- Quants d'anys teníeu quan us jubilàreu?

Tenia 60 anys i em vaig jubilar a aquesta edat perquè abans havia cotitzat. A França no estava assegurat.

- No voldria acabar aquest viatge sense demanar-vos l'opinió sobre el Llubí d'ara i el d'abans. Què ens podeu comentar?

Abans no hi havia aigua, o teníem una cisterna o l'anàvem a cercar a l'abeurador de la carretera.

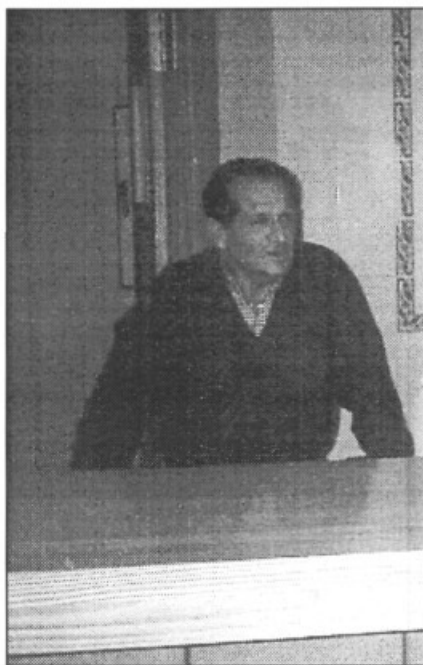
El Llubí d'abans en quant als carrers era semblant al d'ara, sense asfaltar, les façanes estaven sense terracar, hi havia pocs doblers.

Hi havia moltes botigues; a son Ramis hi havia "can Jordiet" i "ca na Blanqueta"; a sa Creu "ca l'amo en Tomàs" i "ca na Bet Maria"; a sa Carretera "can Joan Escolà" i me'n record que hi anàvem a comprar arrel de figuera per menjar. Aquestes són les més antigues que me'n record.

- Ho duiem endarrer fer una volta amb l'amo "en Fiol".

Aquí on ara ens trobam, el local de la tercera edat, hi havia una botiga-ferreteria de can Toni "de son Arnau", record quan venia a cercar arengades i bacallà. També hi havia tres destil·leries: "can Toni Jordi", "can Jordi" i "can Pere Jaume".

Dels bars el més famós que hi havia, on hi anava el meu padrí de "can Cladera" que era un home fort i a la vegada el jurat del poble, era "can Jordi" on avui hi ha "La Caixa". També hi havia "can Pere" i "can Pere Jaume". D'al·lot tenc record de "can Ferrà", de "can Pau" i de "can Coramet".

També hi havia cine, en aquest cas dos: un es trobava a "cas Xato" i ho duia en Joan "Fiol", fill de l'amo "en Fiol". Duia les pel·lícules amb l'autocar que anava a Palma. L'altre era on avui és l'actual Casal de Cultura. Els anomenàvem com el cine d'alt i el de baix.

No hi havia bancs, hi havia corresponsals i a "can Pere Jaume" hi havia una mena de sucursal.

- I fusters i ferrers?

Hi havia "cas Fusteret", on avui és troba la Fusteria Bauzà- Perelló i "can Riera" davant "cas Fusteret" al carreró. N'hi havia una altra però ara no me'n record.

De ferrers n'hi havia tres que jo recordi: "can Perico ferrer", al carreró d'es forn; la ferreria de "cas Ferreret", on avui hi ha el bar que du el mateix nom i "cas ferrer Guardiola" al carrer Nou i també sortia al carrer de sa Farinera.

- Res més que destacar?

Hi havia pocs cotxes i no hi havia

mecànics. Si es rompia alguna cosa en venia un aposta a arreglar-ho.

També me'n record que en Joan "Escolà" tenia un sortidor a la carretera.

- Els nins d'avui en dia passen el seu temps davant un ordinador, o davant la televisió, davant una consola... Com passàveu el temps vosaltres?

Jugàvem amb la baldufa, amb el cèrcol, a teia, a bolles...

M'agradava molt jugar a baldufa, hi passàvem hores i hores jugant davant ca nostra.

D'al·lot record alguna vegada haver anat amb el mestre a Vinagrella a berenar, era una espècie de les excursions que es fan ara.

- Canviem ja de temps, abandonem l'antiguitat i anem als dies d'ara, al present, com fóreu elegit President de l'Associació d'Amics de la Tercera Edat?

Va ser casualitat, mai havia anat a una excursió però de cop em vengueren a dir si ho volia ésser. Vaig dir que sí però només com a col·laborador.

M'hi vaig presentar però amb la idea de ser un col·laborador de la junta no com a president. Voluntàriament no es presentà ningú.

- Quins són els restants membres de la Junta?

Na Francisca Llompart Guardiola és la Vice-presidenta, en Miquel Planas Moragues "de can Demés" és el Vice-president, en Pep Perelló Florit "Suau" fa les funcions de Secretari, en Damià Llompart Gelabert és el "Tresorer" i n'Antònia Comas Seguí "de can Frontera", na Maria Torrens Perelló "de ca na Vicari", en Jaume Florit "de can Suau", n'Antoni Perelló Vila "Palet" i na Catalina Bauzà Munar "de can Bisco" són, tots ells, Vocals.

- "Pel meu cap no vull fer res, sempre ho consult als altres".

TALLER MECÀNIC JOAN ALOMAR

Reparacions en general, Venda de
Mobylettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.

C/. Mª Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBI

- Acceptàreu el càrrec?

Sí, ningú volia ser el President i per tenir més vots vaig acceptar.

- Us reuniu amb assiduitat?

Quan hi ha d'haver una activitat ens reunim per tractar què hem de fer, què hem de donar, què hem de fer pagar, qui s'encarrega d'una cosa i qui de l'altra...

Pel meu cap no vull fer res, sempre consult les coses.

- Quants de socis teniu?

Uns 360.

- Paguen quota?

No, però l'Associació n'ha de pagar una a la Federació de les associacions ja que té moltes de despeses. Li pagam cada any unes 100 pta. per persona.

Els ens assessoren i ens ajuden en tot el que poden.

- "Col·laboram amb tothom que ens ho demana".

- Com us finançau?

Rebem subvencions del CIM, de l'IN-SERSO, de l'Ajuntament i també feim ri-fes i amb això anam tirant.

Llavors segons quines festes les patrocinen algunes entitats bancàries: la banyolada de les Verges la patrocina "Sa Nostra"; per Cap d'Any ens ho patrocina la "Banca March" i ara està per veure, quasi segur que sí, que "La Caixa" ens patrocinarà les matances.

- Quines activitats duïs a terme?

Acostumam a fer conferències, les darreres que vàrem fer parlaven sobre les diferències i similituds entre Antoni Mau-

ra i Joan March i la va fer en Pere Fullana; en Gaspar Valero en va fer una sobre les cases de neu i en Jordi Llompart en va fer una sobre convivència.

Un pic cada mes acostumam a anar d'excursió, fa poc anàrem a veure en Xesc Forteza al Teatre Principal.

Els dimarts i dijous de 8 a 9 hi ha gimnàstica; pels Reis vàrem fer una carrossa on hi participà molta de gent, per sant Antoni vàrem fer un fogueró i sopàrem de botifarró. Ilangonissa, panxeta..., per la Fira vàrem fer bunyols.

Allò que és important és col·laborar i ho feim amb tothom que ens ho demana.

- El 10 de juny de 1995 s'inaugurà aquest local, com funciona?

L'aprofitam per fer-hi balls, els dissabtes i diumenges i dies de festa està obert de devers les 5 del capvespre fins a les 9 i hi venim a fer la xerradeta i a jugar

- "Tenim uns 360 socis".

a cartes.

- El tema del bar com està?

De moment ho duim nosaltres i no sabem com es farà en el futur: si ho durà l'Ajuntament, o nosaltres o...

- Per al futur quines activitats teniu pensades fer a més de les típiques excursions, conferències i festes? Ens agradaria poder fer alguna obra de teatre i fer una sèrie de cursets sobre oficis antics.

- I del tema de la residència què en pensau?

Crec, a títol personal, que a Llubí no tendria èxit, no seria rendible.

- "Som el President per casualitat".

I aquesta fou la darrera pregunta que li férem a l'amo en Llorenç, li donàrem les gràcies per haver-nos concedit aquesta xerradeta i li desitjàrem que l'Associació, que ell ara presideix, segueixi donant aquestes mostres de bona associació: feïnera, col·laboradora, participativa, festosa, alegre...

N'estam convençuts que amb gent com l'amo en Llorenç, juntament amb els seus companys de la Junta Directiva, està assegurada aquesta continuïtat. Els fets per ara ho demostren.

Si al 95 l'Associació va complir 10 anys, esperem que en pugui complir molt més i que l'amo en Llorenç ens ho pugui contar. Salut!

Xesc Perelló i Felani

FOTOGRAFIA I VIDEO-CLUB

J O V E

C/. Traginers, 55
Telèfon 52 20 50
07430 LLUBÍ

TINTORERIA - RENTADURIA

TOI BEN NET

Mercat des Tennis

Juan Crespí, 13

Local 4

Tel. 45 48 98

Los Geranios

Sta. Catalina de Siena

Local 10

Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

A.P.A. ... CORNETES, NATACIÓ, GIMNÀSTICA RÍTMICA, TIR DE FONA.

Fa uns dies ens assabentàrem dels grans progressos de la banda de trompetes i tambors de Llubí i per això em volgut parlar amb Joan Piña, president de l'A.P.A. de l'escola de Llubí. La tasca que du a terme aquesta associació és molt important per Llubí i pels nins més petits que tenen ganes de jugar i entretenir-se en coses diferents de les que fan a l'escola o a casa.

1.- Quines activitats organitza l'A.P.A.?

Bé, com ja sabeu, la nostra darrera iniciativa ha estat la de crear una banda de cornetes i tambors. Tenim tir de fona, natació, defensa personal, el concurs de betlems... També va ser present als tràmits de la donació que feren els Duran Estrany.

Volem que els nins tinguin moltes opcions per elegir i que gaudeixin del seu temps lliure.

La creació de la banda de les cornetes va ser idea meua perquè Llubí és un dels pocs pobles que no té banda pròpia i que sempre ha de córrer per tenir-ne una en les festes com per exemple la de Reis. Jo som de la Comissió de Reis i vaig veure que era necessària una banda.

Així i tot és impossible trobar bandes disponibles els dies que és festa en tots els pobles. Per això vaig pensar que seria bona idea crear una banda a Llubí. Com que som el president de l'A.P.A. ho vaig proposar a l'associa-

Quina cara més alegre, qualsevol diria que està enseïnat

ció i gràcies a la seva col·laboració ho hem pogut dur endavant.

2.- Quines subvencions reb l'A.P.A.?

En principi feim un programa de totes les activitats que volem realitzar i ho

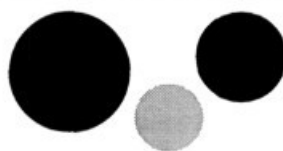
Tocar les cornetes és més difícil del que sembla.

enviam al Consell Insular. Als doblers que rebem del Consell s'hi afageix una ajuda de l'Ajuntament.

3.- Parla ns un poc de la banda.

Ja volíem crear-la l'any passat però tot du molta feina i no es pot fer precipitadament. Vàrem començar l'any passat per novembre i per ara va molt bé.

L'Ajuntament ens paga el professor i a canvi la banda no cobrarà res quan toqui per les festes. El professor ve tres pocs per setmana i fa les classes de dotze a una. Ve en aquesta hora perquè va bé a tots els nins encara que estiguin

**PERELLÓ
AUTOESCUELA**

Bisbe Llompart, 111 - Entlf.
Teléfono: 50 28 64
07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ DEL CARNET DE:

**AUTOBUS ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR**

PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcudia
Km. 25 - INCA

C/. Carretera, 5
07430 - LLUBÍ

Tel.: 85 70 87
Mòvil: 908/43 55 50

ASSEGUANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESERIAL
Gesem Perelló & Cia, S.L.

Bisbe Llompart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 50 43 11 - Fax. 50 04 89
San Felio, 66 - LLUBÍ - Tel. 52 22 48

apuntats a una altre activitat.

Volem fer uns estatuts i que tenguí un patronat perquè sigui una associació fora de l'A.P.A.

4.- Quants nins formen la banda?

Primer eren desset i ara ja són una trentena. Els nins s'han animat i a més els horaris els permeten a tots assistir a les classes.

5.- Quan podrem escoltar la primera actuació?

Hem pensat tocar per primera vegada el dilluns de Pasqua que es commemorarà el primer centenari de l'Ermita. Duran el Sant Cristó des de l'església fins a l'Ermita i la banda els acompanyarà durant tot el camí. També estrenaran els vestits que seran pagats amb l'ajuda de l'A.P.A. L'associació contribuirà en un 40 o en un 50 per cent de les despeses dels vestits a fi de què els pares no ho haguin de pagar tot, ja que cada nin també s'ha de comprar el seu propi instrument.

Els al.lots estan molt il.lusionats per tocar aviat. Alguns estan més endarrerits i els haurem de fer algunes classes perquè s'adaptin a la resta dels nins.

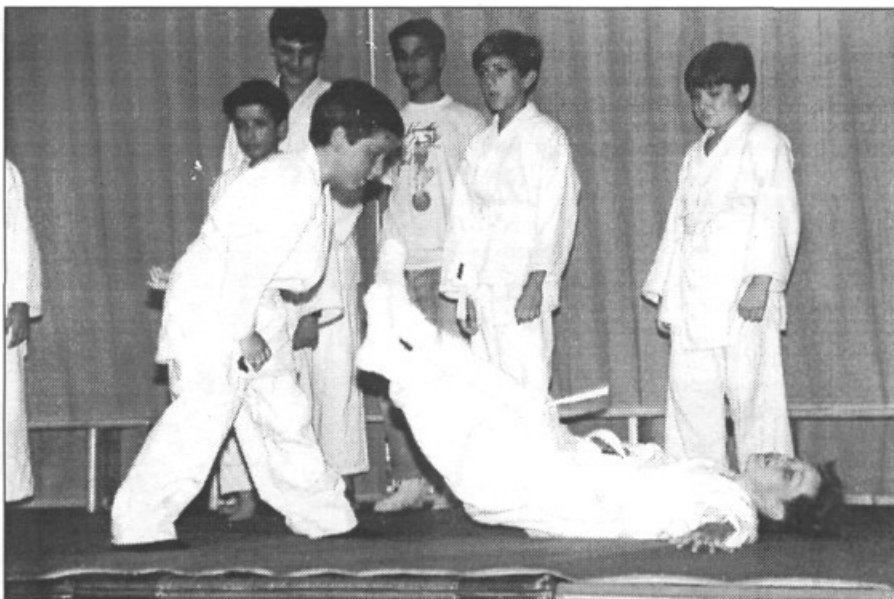
Les instal.lacions esportives de Llubí no cobreixen les necessitats del poble.

5.- Els nins estan il.lusionats amb la banda?

Sí, sembla que s'ho han agafat molt bé i que els agrada. Alguns quan començaren no els sonava la corneta i a d'altres els tambors els pesava massa però ara ja tenen més pràctica. Als més petits els ha costat un poc més però a poc a poc tots ho faran bé.

6.- On assatgen?

Ara assatgen a ca ses monges però s'arribaran a cansar perquè la sala no és adient per aquests tipus d'activitats. No està prou insonoritzada i no hi ha suficient espai.

Val més no posar-s'hi malament, amb ells

7.- I la resta d'activitats, on les realitzau?

Tampoc no tenim cap local adequat per la gimnàstica. M'agradaria remarcar la mancança d'instal.lacions esportives de Llubí. Només hi ha un camp de futbol i poca cosa més. S'hauria de construir un pavelló i així les possibilitats dels nins podrien augmentar en gran nombre. Pens que l'esport és tan important com l'educació i ha de ser una activitat complementària que es pugui practicar en un lloc adequat. És clar que costa mantenir un pavelló però en els nostres dies tot costa i s'ha de fer

un esforç si es vol tenir. Si els nins es senten motivats per l'esport o per altres coses dins el món de l'oci ja no tenen el perquè de beure alcohol o drogar-se.

Des de la revista donam ànims als nous cornetes i tamborers, també donam l'enhorabona a l'Associació de Pares d'Alumnes (A.P.A) per la gran labor que desenvolupen pels nins del nostre poble.

**Esperança Llompart Vanrell
Mª Antònia Molinas Ramis**

C/ Plaça de la Carretera n° 1 - Llubí - Tlf. 85 70 19

ELS EQUIPS INFERIORS DE LA PENYA

Primera victòria dels ALEVINS!

El més important que hem de destacar de l'equip d'en Ricard Rodríguez i d'en Tomeu "Bo" és aquesta primera victòria en competició oficial. Ja ho deiem al passat número: "esperem poder contar al proper número la primera victòria dels nois d'en Ricard". I així ha estat i no una victòria sinó dues: "no volies brou idò tassa i mitja!"

Ha hagut de passar un any i 8 jornades de l'actual temporada per a poder narrar aquest fet insòlit per als nois de "la Penya". A la fi han assolit un triomf i ho feren a camp contrari, concretament a Campanet on s'imposaren per 1 a 3 a l'equip amfitrió. Els herois ho foren tots però hem de destacar els gols d'en Pep Salvà i els dos d'en Pere Socias.

Una vegada celebrada l'èpica victòria visità Llubí a la desena jornada el son Servera, i el C.D.A. Llubí es tornà a imposar per 4 a 2. Tant de temps sense aconseguir una victòria i en dues jornades dues victòries. Qui ho havia de dir?

Els golejadors foren en Biel Roig, en Biel Martí i en Martí Amengual n'aconseguí dos. Anteriorment (setena jornada) visità Llubí el Can Picafort i s'imposà per 1 a 3. Els llubiners varen fer un gran partit però tan sols la mala sort els va impedir d'obtenir un resultat més positiu. El gol fou aconseguit per en Pep Salvà.

Una setmana després visitaren Petra i, amb tan sols 10 jugadors perdren 9 a 0.

Després, com ja hem comentat, vingueren les dues victòries contra el Campanet i el son Servera.

El Poblense fou l'equip contrincant a l'onzena jornada i aquest equip, molt superior, els derrotà per un clar i rotund 9 a 1. A dins un terreny de joc impracticable no es va poder fer res i de poc serví el gol d'en Pere Socias.

Una jornada després visità el recinte esportiu llubiner el Pollença, i de forma clara també derrotà els llubiners per 0 a 5.

A la jornada 13, darrera disputada fins ara, els llubiners visitaren Santa Margalida i van caure derrotats per 5 a 0.

Amb aquest partit es posava punt i final a la primera volta.

Resum primera volta:

- 13 partits jugats.
- 2 guanyats.
- 11 perduts.
- 11 gols a favor.
- 65 gols en contra.

Golejadors:

Amb 3 gols: Pere Socias

Amb 2 gols: Martí Amengual, Pep Salvà i Biel Martí.

Amb 1 gol: Biel Roig i Joan Carles Gelabert.

Esperem que en aquesta segona volta aconsegueixin un parell de victòries més. Au idò!

Els prebenjamins paguen la novatada

Després d'haver-se disputat 10 jornades els nins d'en Miquel Capó han aconseguit una victòria, dos empats i set derrotes.

Aquests han estat els darrers resultats:

Jornada 6

Beato Ramon Llull, 1 - Penya Blaugrana Llubí, 1.

Sabem ben cert que aquests no han romput mai un plat.

Gol: Llorenç Amengual Torrens

Jornada 7

Penya Blaugrana Llubí, 0 - Campanet, 2.

Jornada 8

Pollença, 7 - Penya Blaugrana Llubí, 0.

Jornada 9

Penya Blaugrana Llubí, 1 - Lloseta, 9.

Gol: Joan Torrens Perelló

Jornada 10

Xilvar, 3 - Penya Blaugrana Llubí, 1.

Gol: Tomeu Alomar Roig

Jornada 11

Penya Blaugrana Llubí, 1 - Can Picafort, 3.

Gol:

Esperem que la sort els acompanyi un poc més. L'important no és guanyar sinó participar!

FERRETERIA

**BARTOMEU
PERELLÓ**

Sa Carretera, 40 - Tel. 52 23 72 - LLUBÍ

El C.P. Llubí continua a la 7ª posició.

A l'hora de tancar aquesta edició el Club Petanca Llubí ha disputat 4 partits i aquests n'han estat els resultats:

26 de novembre
C.P. Llubí, 8 - S.P.S.F. Bar El Patio, 1.

3 de desembre
Marratxí, 5 - C.P. Llubí, 4.

14 de gener
El Patio A.V.S.F., 7 - C.P. Llubí, 2.

28 de gener
C.P. Llubí, 1 - Sóller, 8.

Com ja hem remarcat al principi ocupen la setena posició amb 3 partits guanyats i 7 perduts. Han obtingut 33 punts a favor i n'han encaixats 57 en contra i compten a la classificació amb 13 punts.

Les darreres baixes que han sofert pareix ser que han afectat el rendiment de l'equip.

Els juvenils: festa, espectacle, bon joc, gols...

I així és, fa goig anar-los a veure no sols pel bon joc que despleguen sinó també per la festa que es viu a les graderies: trompetes, paperí, serpentines, mambelletes, olés, covets...

Però aquest bon joc que despleguen a dins "Ses Comes" no resulta equiparable al que ofereixen fora de Llubí, on no sabem si és per la mala sort o per altres factors que no obtenen els resultats esperats. N'estam convençuts que si a fora camp jugassin com juguen a Llubí no anirien a la posició que ara actualment es troben; una posició, setena, a l'hora d'escriure aquesta crònica, que amb el pas del temps i si les coses a fora camp canvien una mica superaran amb escreix.

El passat 2 de desembre visitaren el camp de l'actual líder, el son Ferrer, i vingueren clarament derrotats per un rotund 6 a 2. El resultat ens pot enganyar perquè els llubiners realitzaren un gran partit, però la mala actuació de l'àrbitre, desastrosa segons els jugadors i entrenadors llubiners, va privar-los d'un millor resultat. En Damià Oliver i en Toni Tugores aconseguiren els dos gols llubiners.

Després d'una setmana de descans tornaren a sortir fora de Llubí. El dia 17 de desembre visitaren el Port de Pollença i també en sortiren derrotats per un estret 2 a 1. En Biel Perelló "Reclam" obtingué el gol del C.D.A.

Un mal os esperava l'equip llubiner el dia dels Reis. El "Margaritense" ocupava la segona posició però, els nois d'en "Ravaler" - "Mitós" - "Barri", feren un partit èpic i s'imposaren en el darrer sospir a l'equip "vilero". El públic assistent, amb crits d'ànim i suport, dugué a la victòria a l'equip local. S'ha de dir que hi va haver una gran entrada al camp municipal.

En Toni Tugores i en Biel "Reclam" foren els golejadors.

Al final del partit gran ovació als jugadors locals.

Una setmana després visitaren Sóller, on perderen per 4 a 2 després d'anar guanyant per 1 a 2 quan faltaven cinc minuts per acabar el partit. En Jaume Serra i en Biel "Reclam" foren els golejadors de l'equip llubiner en aquest partit, un partit que pel que ens digueren no havien d'haver perdut mai.

El 20 de gener visità Llubí un altre difícil equip, el Montaura de Mancor de la Vall. Els llubiners, malgrat les adversitats (pluja, expulsió a la primera part de n'Andreu Huguet i baixa d'en Miquel Èngel Mas que tan sols pogué disputar la segona part) superaren l'equip rival per 3 a 1. Malgrat el terrible arbitratge, tant per uns com per als altres (penals inexistents que foren pitats, d'altres clars que no ho foren, errors en els fores de joc, gol anul·lat als llubiners totalment legal...) els dos gols d'en Damià Oliver, ambdós de penal, i el d'en Biel "Reclam" donaren la victòria a l'equip llubiner.

El 27 de gener s'iniciava a "Ses Comes" la segona volta i el visitant, a priori, no havia de presentar molta d'adversitat a l'equip llubiner. Visitava el recinte esportiu llubiner el colista, ses Salines, equip que ja derrotaren per un clar 1 a 6 a la primera volta del campionat.

No sabem si fou la confiança, o la ressaca del vespre anterior, o els canvis fets pels misters locals que van influir en el fet que no es veiés un gran partit com estaven acostumats els aficionats locals. Malgrat això encara vam poder veure alguns gols bonics i alguna jugada de mèrit. Els "llubiners boys" s'imposaren per 4 a 0 i en Biel "Reclam", en Toni Tugores, en Jaume Serra i en Damià Oliver de penal aconseguiren els gols.

Amb aquest partit es complia el cinquè partit consecutiu sense perdre a "Ses Comes". Que continuï la ratxa!

Els de 3ª: començament d'any esperançador.

El 3 de desembre el Sencelles va venir a Llubí disposat a

L'equip de petanca al complet.

endur-se'n els tres punts en litigi, però el C.D.A. ho impedí i tan sols la mala sort d'en Joan Gayà, que fallà un penal impedí que es produís el cas contrari: que els llubiners aconseguissin els tres punts. El mateix Joan Gayà i en Llorenç Llabrés aconseguiren els dos gols llubiners. Al final del partit C.D.A. Llubí, 2 - Sencelles, 2.

El dissabte 9 de desembre pareixia que havia de ser la data per a rompre el malefici de no haver aconseguit cap victòria a fora, aquesta temporada. El Sant Marçal, per davall, a la taula classificatòria, del C.D.A., pareixia un equip assequible. Res més lluny de la realitat ja que l'equip portolà s'imposà per un rotund 5 a 2. Els dos gols d'en Joan Gayà serviren de poc.

Una setmana després visità "Ses Comes" l'equip filial del Gènova de Regional Preferent, equip que s'imposà per 1 a 3. El go-

lejador local, Joan Gayà, aconseguí el gol llubiner. Hem de tornar a recalcar de bell nou la lesió d'en Xesc Perelló "Menut", que per segona vegada aquesta temporada es tornà a obrir la cella i requerí assistència mèdica. Li foren posats tres punts. "Any nou, vida nova" diu la saviesa popular i així pareix que encaminà el C.D.A. el nou any que s'encetava. El 7 de gener visitaren el camp de la Soledat, equip situat a la part mitja-alta de la taula classificatòria, i després d'un final d'infart aconseguiren al darrer instant empatar mitjançant una falta xutada per en Bernat Ramis. Fou una autèntica canonada que no pogué fer res per aturar-la el porter ciutadà. Anteriorment en Pere Joan Ferrer, de cap, aconseguia avançar l'equip llubiner. Gran esforç de l'equip llubiner i al final Soledat, 2 - C.D.A. Llubí, 2.

Set dies després el Cala d'Or visità Llubí i l'equip local s'imposà per dos a zero. A destacar els dos grans gols aconseguits contra el coer de la categoria. En Miquel Salvà i en Joan Gayà en foren els autors.

De s'Alqueria Blanca es tornava amb els tres punts i ja n'eren tres els partits sense conèixer la derrota. El C.D.A. feu un gran partit i els gols d'en Bernat Ramis i d'en Biel Cladera, aquest darrer de penal, van fer justícia en el marcador.

Amb molta de moral, degut a les tres jornades sense conèixer la derrota, els homes d'en Toni Perelló esperaven a un dels equips gallets de la categoria: el Palman-yola, quart classificat.

Els llubiners ho donaren tot, lluitaren fins que les forces van poder però al final l'equip palmanyolí, amb un home més durant un bon temps de la primera part i durant tota la segona (per expulsió d'en Damià Perelló), s'imposà per 0 a 2. Recalquem per segona vegada l'entrega i les ganes de tot l'equip llubiner.

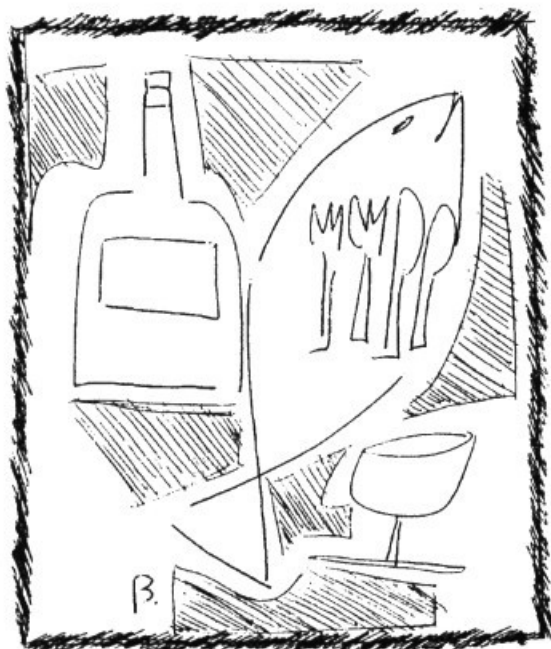
Al proper número esperem poder contar el debut del primer fitxatge estranger en tota la història (60 anys) del C.D.A. Llubí: el brasiler Adís do Santos Medeiros Junior. Sort i fins al proper número!

Joan Bennàssar encapçala el premi a la regularitat.

Amb 1440 minuts:	Joan Bennàssar
Amb 1434 "	: Miquel Llompart
Amb 1341 "	: Llorenç Guardiola
Amb 1242 "	: Andreu Perelló
Amb 1174 "	: Damià Perelló
Amb 1163 "	: Biel Cladera
Amb 1090 "	: Antoni Guardiola
Amb 1047 "	: Pere Joan Ferrer
Amb 1024 "	: Llorenç Llabrés
Amb 804 "	: Xesc Perelló
Amb 799 "	: Joan Gayà
Amb 795 "	: Biel Vidal
Amb 732 "	: Miquel Salvà
Amb 689 "	: Jaume Perelló
Amb 540 "	: Bernat Ramis
Amb 476 "	: Gregori Ferrà *
Amb 390 "	: Antoni Gelabert *
Amb 233 "	: Miquel Èngel Mas (juvenil)
Amb 220 "	: Miquel Cladera
Amb 215 "	: Joan Garí
Amb 117 "	: Jaume Serra (juvenil)
Amb 115 "	: Antoni Ferragut (juvenil)
Amb 90 "	: Andreu Huguet (juvenil)
Amb 30 "	: Jordi Cladera *

* Han causat baixa al club per diferents motius.

PITRERES DE POLLASTRE FARCIDES AMB POMA

Ingredients per 4 persones:

1 kg. de pitreres.
3 pomes grogues.
3 porros.
2 pebres verds.

1 manat de cebes tendres.
300 g. de gírgoles.
1 tassó de xerés.
1 tassó de cava.
2 alls.

En primer lloc tallarem les pitreres a bistecs i després les salarem i posarem un poc de pebre bo al gust, agafarem les pomes una vegada pelades i en farem quatre o sis trossos de cada una. Aleshores embolicarem la poma amb els bistecs de pitrera, untarem una palangana amb oli i hi col·locarem els boliquets ben composts un al costat de l'altre perquè no es desfassin, afegirem un tassó de cava o de vi blanc i una vegada llestos els introduïrem dins el forn durant deu minuts a uns 225 graus.

Mentrestant, acabarem de confitar la salsa per acompanyar les pitreres. Per a fer la salsa posarem un raig d'oli dins una paella on hi sofregirem dos alls, abans que agafin massa color hi afegirem els porros, les cebes i els pebres verds tallats bastant petits, si es fa necessari es pot afegir un poc d'aigua o brou de verdures. Quan el sofregit sigui cuit gel passarem per un colador xinès. A continuació tornarem posar la salsa dins la paella i hi tirarem un tassó de xerés i les gírgoles tallades a trossos bastant grossets, han de coure devers cinc minuts abans de afegir-ho tot dins la palangana. Un cop afegida la salsa la deixarem coure uns quinze minuts i a veure si us llepa els dits.

Els camins vells

M'encanten els camins vells carregats de segles amb parets per banda i els marges ancestrals, amb els seus esbaldrecs, que els segles no han pogut aguantar. Parets revestides d'esbarzers, que en l'estiu s'omplen de móres que antany feien les delícies dels infants. Parets que han deixat néixer magraners bords carregats de magranes agres mig badades, que són bones per a medecina i gínjolers que espletan cada any amb els gínjols silvestres i altres arbusts salvatges, els fruit dels quals feien les delícies dels menuts, en temps primer, quan les vaques eren magres.

Camins vells mig oblidats i que són poc transitats i per tant camins solitaris. Camins vells, qui vos va fer? Quins foren els antics mestres de paret seca que bastiren les vostres velles parets seques? Camins vells mai cuidats ni reblats per ningú. Camins vells que no saben el que són línies rectes. Camins vells que sols figuren en els mapes planimètrics d'antany.

Camins vells, que tothom esquivia i que ningú enyora, que sou prolífics de caragols i bovers, i per on pasturen els porcs i les cabres escapçant els ulls tendres de l'herba, que neix a les vostres voreres. Camins vells que teniu per endavant molts de segles de subsistència, i que sou desconeguts i oblidats de la majoria dels humans. Quins foren els primers habitants, que vos transitaren? Vivien dins coves o barraques als peus de les muntanyes o en llocarrons avui desapareguts?

Camins vells avui en dia l'enquitrà vos ha guanyat les mesions, perquè el modern i abundant parc automobilístic ha augmentat exageradament i les carreteres i autopistes lliques com un paper, per altra banda necessàries, s'han convertit en un lloc de perill, quan no de mort per a molta de gent inexperta o agosadora. Els carros i carruatges d'antany, és veritat que no feien tanta via com els cotxes d'ara, però d'arribar, arribaven. Antany no hi havia les presses ni les frissors d'avui en dia per arribar a part o banda. I quan han arribat no saben què han de fer i s'asseuen a un bar o barbacoa per a fer temps, mans fetes.

Camins vells sou vosaltres que ens donau una bona lliçó que tots hauríem d'aprendre: "val més arribar mitja hora tard que no arribar mai". Gràcies pel bon consell. Quantes vides s'han tudat estúpidament per no escoltar-vos. Les imprudències també se paguen i la factura és a volts massa cara. Gràcies camins vells!

Pare Joan Llabrés i Ramis

Foto Planas

Plaça de la Carretera, 7
Tel. 52 21 76 - Llubí

Perruqueria Tomeu "Titina"

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

El mes de la il·lusió i la fantasia

Ja hi tornem a ser per a contar-vos, un poc per damunt, tot el que hem anat fent durant aquests dos darrers mesos, uns mesos que pel que veureu han estat molt moguts.

Començarem pel passat dissabte 2 de desembre, dia que elegírem per anar d'excursió a Sa Duaia, al terme municipal d'Artà.

Partírem de la plaça de l'Església a les 9'00 del matí direcció a Artà i ja pel camí ens divertírem amb les típiques cançons de sempre: "... castell enrajolat, at! i a dedins hi posaria, ia! na... i en...", "illes dins un riu, això és lo que som, ningú més enmig...", etc.

A les deu i mitja, un poc més un poc manco, arribàrem al lloc on ens havia de deixar l'autocar; agafàrem les motxilles i a caminar s'ha dit!

Després de caminar un poc, no molt (ah que sí?) decidírem fer un descans, com els del "Kitkat", i ho aprofitàrem per berenar. Llavors prosseguírem la caminada fins arribar a un lloc ben bonic, vora la platja per a dinar i reposar un poc les forces. Ben dinats aprofitàrem per jugar una estona i d'altres aprofitaren per anar a una torre de defensa que teníem ben a prop. D'altres no varen voler deixar passar l'oportunitat de donar-se una bona remullada.

Tot seguit començàrem el viatge de partida cap al lloc on ens esperava l'autocar i un cop allà tornàrem a carregar les motxilles i cap a Llubí hi falta gent.

Va ser un dia bastant calorós, fins i tot, degut a la claredat del dia poguérem contemplar l'illa de Menorca des de la torre on ben a prop havíem fet el "campament" per dinar.

I quan aproximadament eren les sis de l'horabaixa arribàrem a Llubí els 38 al.lots i els 9 monitors que el matí havíem emprègut aquesta meravellousa aventura.

El dissabte de davant ja empenguérem les activitats que ja anaven destinades a la Cavalcada dels Reis, una festa que els nostres nins esperen amb tanta d'il·lusió i ganes.

Enguany com sempre vàrem participar a la tradicional cavalcada. Durant un mes les activitats varen estar encaminades a preparar les carrosses: uns varen pintar, els altres varen fer el monumental bolet, d'altres varen empaquetar regals, les més grans reformaren els capgrossos que encapçalaren la desfilada, els més petits varen fer felicitacions de Nadal...

També varen tenir temps una sèrie de nines de setè i alguns monitors de fer unes quantes jornades de "decoració" al pub "6 Caires" i com ja vàreu poder comprovar la cosa quedà ben bonica. Cal a dir que no tot el que estava pintat al pub era obra del club d'esplai, també s'hi afegiren altres "artistes" que volgueren deixar mostres de la seva innegable qualitat. I ja que parlem de pubs també remarcarem que el dissabte 23 de desembre férem entrega d'una felicitació i d'un dibuix amb l'escut del club als responsables de "Es Garbell" per la seva bona acollida durant els dies que pintàrem el mural, que a hores d'ara, passades les fes-

Enguany les pluges han afavorit la crecudada dels bolets.

tes de Nadal, ha quedat un poquet despintat.

Abans del dia esperat n'havia d'arribar un altre: el dia dels Pages, uns pages que arribaren el dia 2 de gener. Al matí vàrem organitzar una jornada de play-backs que creim que va ser ben divertida, sobretot les disfresses que duïen els al.lots que varen participar. I al capvespre nins i més nins amb un únic objectiu: poder dir a un missatger reial, no importava quin, el seus desitjos per a la nit de Reis.

I mentre esperàvem els ansiats pages els monitors tenguérem temps de fer dues esplèndides actuacions. "I és que aquests monitors són internacionals" comentava algú. I és que és així, tant ens és fer de "gitanos", com de russos, com de xinesos o àrabs, el que és important és el fet de passar una estona agradable i divertida i us podem assegurar que amb aquella actuació, ho cregueu o no, ens ho passàrem bomba. Al capvespre quan ho assajàvem ja vàrem riure molt però és que més tard ja va ser el sùmmum de totes les rialles.

I arribà el dia màgic, el dia esperat, el dia somniat tantes i tantes vegades...

I és que ho va ser com un somni la cavalcada: de davall les pedres sortien barrufets i més barrufets, si un anava blanc, l'altra vermell, l'altre verd... I no només hi havia barrufets, uns barrufets ben escortats per

aquell extravagant bolet gegant, sinó que també varen aparèixer tota una sèrie de mecànics, mecànics dels Reis, que posaven tot el seu interès en arreglar una gran quantitat de joguets. Els paquets que enrevoltaven la carrossa ens demostrava la gran quantitat de feina que des de mesos havíem anat fent demostres magnífics artesans.

I cantant i botant passàrem la cavalcada, això si en algun moments la pluja va fer acta de compareixença però ni nosaltres ni els nins ens adonàrem perquè el fet cabdal era arribar a la plaça el més aviat possible per poder anar tot d'una cap a casa per a esperar els estimats Reis amb les joguets que si havíem fet bonda ens havien de dur.

Ja quasi sense temps per a jugar amb tot el que ens havien duit els Reis d'Orient muntàrem un gran fogueró ben al davant de l'esplai: era la gran cremada del bolet i tot va anar a les mil meravelles, bé quasi tot.

Passàrem una gran vetlada i acabàrem ben a prop de la mitja nit cantant i ballant fins que les forces varen poder.

I la darrera activitat abans de la preparació de la vestimenta per a la festa del Siurell, festa que ja us contarem al proper número, va ser el taller de mocadors que férem el dissabte 20 de gener; va ser un dissabte encapçolat, amb pluja i fred però els mocadors varen sortir ben "xulos". En férem de tres colors: vermells, verds i grocs.

Com veis han estat uns mesos ben moguts, plens d'activitats i festes i on, com no, hi ha participat "Es Turó", un club de "lo" millor!

Salut i fins el pròxim número! Ah, ja se'ns oblidava, BON ANY 1996!

Club d'esplai "Es Turó"

SI PERDEM LA SERIETAT NO PERDEM RES A LA VIDA, SI PERDEM L'ALEGRIA HO PERDEM TOT.

- "Som de carn i os, i entre aquests confins incerts se'ns fa esquifida la supervivència"

J. Rosselló.

- A l'Ajuntament tèrbol·les històries. Tot va com una seda, tot va com un sedàs: aquesta sí, aquesta no, aquesta me la menjo jo.

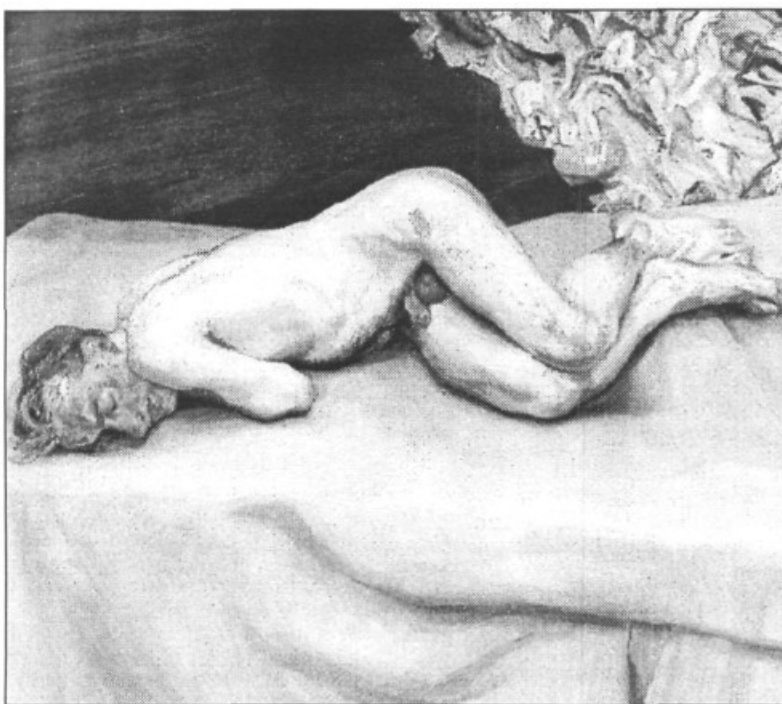
- El silenci dels anyells empitjora l'estat d'ànims dels nostres governants. Quasi sempre a les afores de Castell Llubí s'hi troben els mateixos entremaliats, jugadors compulsius, capritxosos i ilegitimats guardians de la nostra Vila, dels nostres impostos...

Quan el darrer raig de sol esquitxa el campanar, el maleït parallamps de la Plaça (algun dels radioactius...? ni idea), molts joves, pares, fills, veïns i altres herbes corren pels voltants de Castell Llubí. Gent generosa, afable, que guanya per viure o viu per guanyar, no ho sabem.

Hem de sortir al carrer, volem empènyer fort, ha de regnar el nostre esperit, ens tenen a la darrera rua del cul. Després de pensar-ho bé, un pocasolta amic meu aconsella quedar quiets, ja està bé així!

Ens tenen per la darrera rua del cul i nosaltres imbècils hi consentim. Crec que sí, perdrem de la vista el que és nostre. Comandam de què? comandam d'on? Pobrets... el perjudici també serà seu.

Jo no vull caure en la impotència-ignorància-revenja però som dèbil, és el seu fàstic que em porta el meu fàstic, és el seu olor que fa que no pugui ensumar, és la seva estupidesa que em fa estúpid. Fàstic al seu tarannà orgullós, prepotent, barroer, imperial, còmic (a vegades). Lluny de voler mal, vull justícia. Després de tot són caducs, el tremolor del vent que s'acosta a marxes forçades toparà, toparà algun dia amb nosaltres, alguns de nosaltres. Savis injusts, gendres

Freud consigue con facilidad evocar la soledad y el frío a través de sus modelos (1987). FONT: Interviu.

moderns, emmascarau-vos la carn, jau un preservatiu de la vostra mida, no ens copieu. Sabeu que som millors, teniu por, perdeu l'alè. No pixeu més fora del test perquè un arc amb la fletxa d'aire fred, fred que talla i entra, que talla, entra i fa mal, vos pot crear algun perjudici. Anau alerta!!!

Els covards no escriuen mai la història, només la lleixen.

- Mirau bé allà dalt "lo" que en el sostre hi ha, és un despistat que amb gavadina va, és un bon bergant idò que vos pensau, diu mentides de bandera i per la boca li surt sang.

- L'ull -tan passiu com una vagina, però tan penetrant com el penis- és un òrgan sexual indiscret i obscè que ha de ser subtilment masturbat amb imatges dirigides exclusiva-

ment al desig més ocult.

Interviu.

- No volem imaginar el que hauria pasat, volem saber el que passarà.

- **Llavis ardents: bòfega assegurada.**

- Asfaltament dels carrers: paral·lelisme amb el Túnel de Sóller (tan sols en la qüestió temporal). Els més vells han pogut reviuir els temps en que la pols es feia la madona de Castell Llubí quan feia vent, els joves han pogut saber com eren aquells temps. Cal cercar-hi el sentit positiu. Però és mal de fer, i la pols a les cases, el fang, la brutícia, les potades a les rajoles, els sotracs, les flastomies... han cansat la gent. Ens prenen el pèl? o som al Far West?

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa,8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

- El CALENDARI...

- Dada curiosa: un adult pot expulsar a través de les seves ventositats (pets, bufes, rots) fins a 2 litres de gas metà diaris. Quan un o una diu "farem l'amor dos dies i dues nits seguits" ha de tenir en compte que pot quedar ofegat, patir greus efectes secundaris o pegar un xisclet amb un cop de gas.

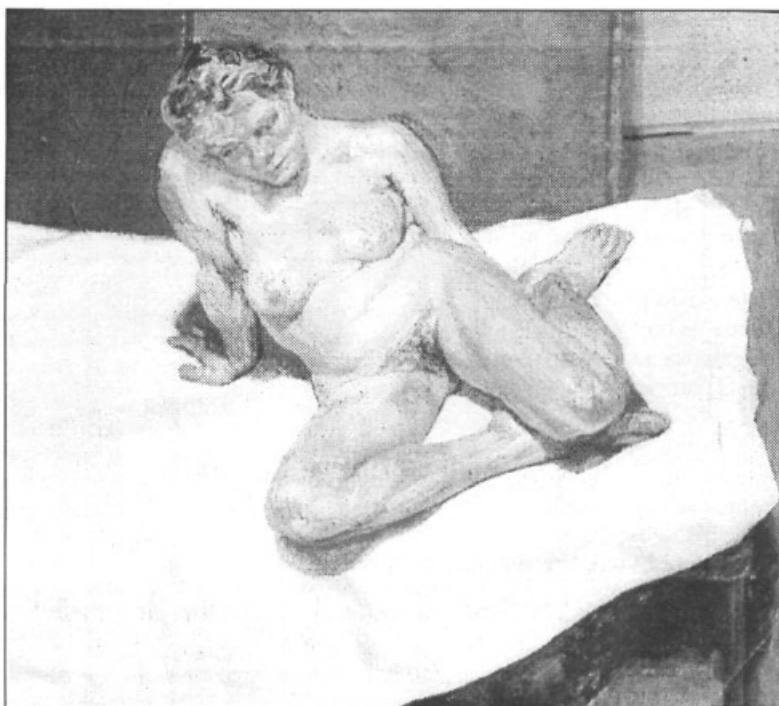
- Pere! no em freguis la teva **pastanaga** per la meua **col** que farem un bon **bollit**.

- Trempó d'enciam, el plat preferit del **Capità**. Qui és el **Capità** Enciam de Castell Llubí, on s'amaga?, fa temps que no en fa una de les seves. Ajudau-nos a trobar-lo. És un **polític**?, un **empresari**?, un **treballador**?

Sabem que algú ho sap, per favor, enviau-nos una carta escrita a mà. Aquest és un costum que es comença a perdre.

-Epitafis a l'hora d'anar a dormir:
La tomba recoberta de sutge
captivada per l'esperit dels ogres
roagada fins l'encletxa de l'esperança.
Vol resorgir, caminar...
Cada cop, cada ferida
cada gota, cada llàgrima.
Quan la rosella no l'acompanyi
acabarà de morir.
Llavors ja no serà recordat.

- Caracterització anacrònica: síntesi de perfils i siluetes obsoletes compaginades amb un sentit crític de la vida. Amòrius generalment lèsbics. La fàcil descripció es complica amb la gran passió per l'ornitologia, ocells de tota casta. Conserva els temps, els minuts, els discolors minuts que, precisos, allunyen/apropen irreductiblement l'esglai. Quasi a diari sobre terres ermes, profanades, surt al migdia i observa impassible els ulls plorívols dels dos germans engarjolats entre

La composición diagonal aumenta el peso de una carne sólo es materia (1988). FONT: Interviu.

tots armats en la plaça
faran la mostra d'armes

els arbres del corral.

La passejada setmanal, el dimarts, a la Plaça de la Carretera provoca enveges externes d'altri. Sense escrúpols talla amb la mirada una de les esclaves. Ell sap que pot fugir, però quan la té a l'abast li clava la daga, la nina cau a terra dient: "tots sou uns fill de puta, tu també. El mal que ens heu volgut fer vos farà patir tota la vida". La nina, minuts més tard, mor.

- Set nanets, blanca neus, la bruixa... on és el Príncep Blau? Ooooh! interferència en el conte. Això no pot acabar mai bé.

-La vostra Catalunya, si d'açò no es llunya, cové que lo rei munya la llur gran bossa. Repicant la campanya vostra gent catalana,

Anselm Turmeda (1417).

- Si jo trobava algú capaç de veure les coses en llur unitat i en llur multiplicitat, vet aquí l'home que jo seguiria com si fos un Déu.

Plató.

- Sant Antoni va fer 30 i el Dimoni 31. Enguany va perdre Sant Antoni i no quedà altre remei que celebrar la festa del seu enemic més conegut. El Dimoni empipador no va donar ni un caramel als nins de Castell Llubí. Tot, perquè fugissen ben aviat i la tradicional festa quedàs com un pedaç brut. Aaaaai aquest Dimoni!!!

La vida és un naufragi en el qual a última hora només es salva el vaixell.

Uliana Marx. Petit és el món, minsos som nosaltres. Aligi d'Àvila.

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

El cul

Verge Santíssima del Sant Roser, quin cul! Vaja cosa més ben feta i més desitjable! Allò sí que era un cul i el demés són bajanades!

Sí, davall aquells texans poc discrets i estretíssims s'hi en-divinava un cul de pel·lícula, com els dels cartells desplega-bles que regalen algunes revistes adreçades al públic masculí i que tracten temes de rabiosa actualitat: com despullar la pre-sentadora de tal programa de televisió punter en audiència o aplegar "in fraganti" a una "madame butterfly" de la jet sense bragues, i un llarg etcètera de rabiosa actualitat (sé que és la segona vegada que escric aquesta paraula en manco de cinc lí-nies, però és que m'agrada!).

Bé, tornant al tema que ens ocupava: i quin cul que era aquell! es pot dir que exercia un poder hipnòtic sobre tots aquells que el miraven, era com si se't fiqués a un ull i no te'l poguessis treure (ni volguessis eh!) i sobretot que no només s'aficava a un ull, sinó al dos, al cervell i qui sap si al cor, en persones adictes a l'enamorament espontani.

Deixem ben fixat, idò, que allò era un cul, un tros de cul, un cul que fa maig, un cul que fa història, un cul rabiós, un cul que tira d'esquena...

Mirau si en fa de coses un cul! Precisament tenc record d'un amic meu que lligava moltíssim i sempre em deia que era gràcies al seu cul, que el seu cul ho feia tot: les dones es des-feien quan veien el seu cul i no es podien estar d'agafar-lo amb les dues mans i estrènyer-lo ben fort; el demés ja ho feia ell. A això jo sempre li responia, pot ser perquè el meu cul no era com el seu, que no volia que les dones m'estimassin pel meu cul sinó per la meua personalitat, pel meu cap o per qualsevol dels meus encants personals o intel·lectuals (que són molts i que per motius d'extensió no narraré). També li deia a aquest amic meu del cul pel·liculer que no s'ha de ser tan materialis-ta en aquest món, que la gent no es pot valorar com una mas-sa de carn a tant el quilo de pit o de cul, que avui en dia la nos-tra societat està perdent els valors i que no sap cap a on anam ni on es podrà trobar, en un futur no molt llunyà, algú que t'es-timi realment com a persona, per com ets per dins i no per les banalitats de la societat del benestar, de la pilotada o d'allò que en vulguin dir de la societat en què vivim.

I, quan després de dir-li això, el meu amic es quedava mig pensatiu i mig empegueït, jo restava orgullós de mi mateix i segur de les meves conviccions.

Així talment em vaig sentir quan vaig veure aquell cul ra-biós i cinematogràfic, que perdia el seu influx sobre mi amb només uns segons d'aquestes reflexions i pensar que...

Però collons! QUIN CUL!

Antoni Sales i Roca

LA MOSCA.

Això és el que passa quan una mosca s'entretén amb el nostre menjar: les mosques no poden ingerir aliments sòlids, així que per ablanir-los escupen damunt ells. Després esclafen l'escopinada amb les seves cames fins que la converteixen en líquid, depositant moltes vegades uns quants gèrmens per a re-matar la feina. Quan la mescla s'ha destruïda i té un aspecte apetitós la tornen ingerir, al mateix temps que tornen deixar caure alguns excrements. I quan elles han acabat, és el seu torn, el de vostè.

PASSEM COMPTES

Com a responsable del club d'esplai "Es Turó" i en nom de tot l'equip de mo-nitors voldria, una vegada passades les festes de Nadal, fer una anàlisi d'aquestes passades festes, a les quals d'una manera activa hi participà el club d'esplai.

En primer lloc m'agradaria PAGAR, pagar d'una manera molt simbòlica, a tra-vés de les planes que ens ofereix la revista Udol, a tota la gent que ens va ajudar.

Com ja sabeu les carrosses dels Reis duen molta de feina, és la principal acti-vitat del club durant els mesos de desembre i principis de gener. Per això cada any "Es Turó" sol·licita ajuda i material a moltes persones: entitats, empreses i d'altres que no m'atreveixo a anomenar per por de deixar algú.

A tots ells: MOLTES GRÀCIES! Sense la vostra col·laboració i ajuda la nos-tra tasca seria molt més difícil, jo diria que impossible.

Però no tot ha de ser feina, també hem de COBRAR alguna cosa.

En cobram alguna de bona: resulta molt gratificant veure els nins riure, jugar, entretenir-se i en definitiva passar-s'ho bé.

Per a nosaltres aquesta és la millor recompensa. Som una entitat on ningú co-bra ni vol cobrar.

Però no tot ha de ser bo, també en cobram alguna de dolenta.

Sempre hi ha algú que se'n ciuda de tirar la poolada d'aigua fresca, tot i que en aquest cas no va ser aigua sinó cervesa, amb alcohol o sense (depèn dels gusts).

"Idò sí", ja hem tornat a passar unes altres festes de Nadal i endarrere queden aquells xinesos.

- No! Eren àrabs.

- Ca, ca! Eren andalusos.

- Però què no eren russos?

- No ho sé, tenc una gotera al cap i no me'n record. Ho demanaré al "gitano Ramón".

Tranquils ja ho aclarirem; nosaltres seguirem fent feina i "qui dies passa, anys em-peny" i tal dia com avui farà un any i si Déu ho vol tots ho podrem tornar a contar.

Miquel Cladera i Ramis "Peon"
Responsable club d'esplai "Es Turó"

TALLER CAN RIERA S.L.

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la Carretera, 5

Tel. i Fax: 52 22 37

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

JURAT POPULAR

Ja fa temps que des de l'altra part de l'oceà ens arriben coses i més coses: un clar exemple és el menjar-fems o fast-food, com l'anomenen ells, i encara podríem posar més exemples.

Ara, allò que ens ha arribat és el jurat popular. No sé quina opinió tenen els habitants d'aquells indrets sobre el tema.

No sé si, majoritàriament, estan a favor o en contra d'aquest sistema judicial.

Tampoc no sé si és que sóc un covard o que no confio del tot en el meu sentit comú. Dic sentit comú perquè, a hores d'ara, aquesta és l'única eina que tinc per mesurar la justícia. Amb això vull dir que els meus coneixements judicials són els mateixos que els que tenc de la temperatura que fa a Mart ara mateix. És a dir, pràcticament inexistents.

Si em demanen que jutgi el cas de la meva veïna, la qual vaig poder observar amb tot detall, potser que ho faci. Només potser. Si em demanen que doni un veredict de culpabilitat o d'innocència, tal vegada ho faré perquè vaig veure amb els meus propis ulls com aquell capvespre de no recordo exactament quin dia del mes passat, la meva veïna del primer pis, porta A, emboirats els sentits per la ira, quan va tornar a veure en Rambo, el ca de la veïna del segon pis, porta C, que li tornava a compixar l'estora que la seva mare li regalà pel Sant, l'agafà i, amb un atac de ràbia, li tallà l'òrgan reproductor amb unes tisores de jardineria.

Però, així i tot, encara dubtaria a l'hora de donar un veredict perquè, si en Rambo estava amollat, no era culpa, al cap i a la fi, de la propietària, de la veïna del segon, porta C? I encara ens

podríem plantejar molts més interrogants: no va actuar com era d'esperar la veïna del primer, porta A, en tallar, ofuscada per la còlera, l'instrument de la malifeta?

A partir d'aquí poden sorgir múltiples interrogants que poden dificultar o, d'altra banda, facilitar el veredict.

Però, en qualsevol cas, què passaria si donés un judici i al cap de cert temps, de dies, setmanes, mesos o, fins i tot, anys, s'arribés a la conclusió que el veredict emès temps enrere era incorrecte, injust?

Aleshores, jurat popular? No, gràcies. No vull que de la meua ignorància sobre lleis depengui que una persona hagi d'ésser condemnada a la presó o que pugui, contràriament, quedar lliure de tota culpabilitat. No vull que el futur de persones depengui, en part, d'una decisió meua que molt bé podria ésser errònia.

M'agrada dur calçons vaquers, veure qualche partit de la NBA, també, i, si no queda més remei, puc menjar-me una hamburguesa amb patates quan tenc l'úlcer a més o menys controlada. Però que ara, per seguir el sistema judicial dels americans (ja saps a quins em refereixo), em vulguin fer donar un veredict d'innocència o culpabilitat és una aberració. Prou feina tenen ja els professionals per a repartir justícia amb uns mínims de decència.

Dic això sense pensar massa en els criteris d'elecció que s'empren perquè quan ho faig, com ara mateix, els pèls se'm posen de punta. Espero que facin les proves adients per a detectar possibles trastorns de personalitat, la prevalència dels quals, si no ho recordo malament, és de 8'5% en població general i de 13% dels pacients que acudeixen a un centre de salut. I dit això, ja no en parlem de les possibilitats de patir altres trastorns.

Havent arribat fins aquí, la pregunta és òbvia: què passaria si entre el jurat popular hi hagués un subjecte amb un trastorn de personalitat antisocial (anomenats abans psicòpates) encara sense diagnosticar? M'estimo més no contestar.

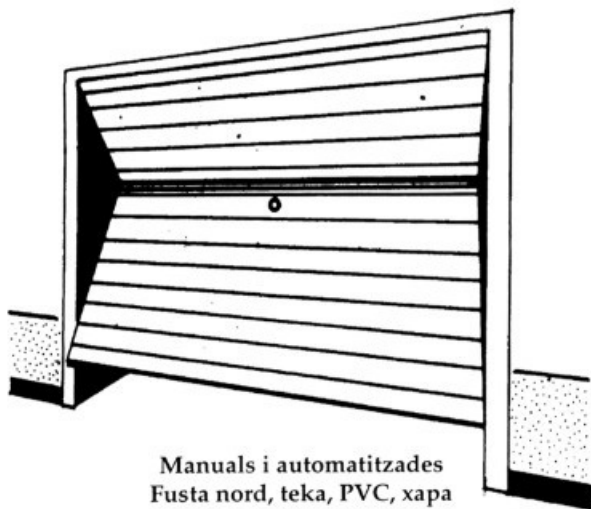
No sé si a l'altre costat de l'oceà el jurat popular és efectiu (ara em passa pel cap el cas d'O. J. Simpson i no puc fer res més que dubtar-ho), ni quines mesures d'elecció s'empren, ni si quan començaren amb aquest sistema pagaren la "novatada".

Però aquí, novells com som, hi ha molts de riscos que s'han de tenir en compte si no volem fer del jurat popular una bàscula sense precisió per a mesurar la justícia.

Crec que hauré d'anar pensant en l'objecció de consciència per a no formar part del jurat popular.

Pere Joan Martorell Castelló
Estret de la revista Lloseta núm. 248

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuales i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

C/. Creu, 114 - Tel. 52 24 14 - Fax 52 21 19 - LLUBÍ

Bar Cafeteria

Plaça de l'Església, 7
Tel. 85 70 78
07430 LLUBÍ

GLOSES D'ACTUALITAT

Aquesta vegada hi haurà dos tipus de gloses: unes inspirades en l'actualitat més o menys "actual" del nostre poble, passant revista al que darrerament ha succeït o "s'ha sentit contar pel carrer" i un altre capítol, com que ara és el temps de foguerons i simbombades, he fet algunes gloses noves "de picat" encara que no massa picants, el que hi vulgui més pebre "verd", que n'hi posi.

Els reis ja han passat i encara
els carrers no han esfaltat.
Li prec a qui té sa vara,
que comencin aviat.

A davora el cementeri,
una plaça ens hi faran;
cinc milions s'hi gastaran.
Això si que és un desveri.

Si els doblers volen gastar,
al molí de Son Rafal,
la creu que hi havia al pal,
podrien tornar a posar.

Però no és hora de pals:
Llubí té necessitats,
per si tornen els aiguats,
acabau bé els imbornals.

Tot d'una deien que no,
valien massa jornals.
Per la manifestació
canviaren d'opinió,
i faran els imbornals.

Per Sant Antoni anaren
a beneir s'animalet
i als al lotets no les daren
ni un trist caramel let.

Ara és temps de fogarons,
n'han fets alguns a la plaça:
Es Llop, Na Pates, el Barça
encenguieren els tions

S'Esplai va torrar es bolet
que varen trobar pels reis,
Hi anaren petits i vells
Tots es varen llevar es fred.

I també l'oposició
celebrant l'aniversari
allà on era cas Vicari
varen fer un bon fogaró

Aviat hi haurà eleccions
de qui ha de mandar a Madrid.
Pensau bé a quin partit
voleu dar les missions

GLOSES COVENTETES PERÒ NO MASSA.

Me pareix que avui en dia
han canviat ses missions.
Una parella hi havia
asseguda a uns escalons
i era ella que el punyia
li tocava els galindons
i ell tan sols no responia.
Mirau quin torracollons!

Homes que abusau des suc,
tocareu ses conseqüències:
Quan voldreu tenir "experiències",
se vos adormirà es cuc

Festetjava na "Pepilla"
amb sa sogra en es costat,
llavors se'n duguè cordat
es vestit de sa camilla.

La vaig veure s'altra dia,
que duia un vestit morat,
Vaig quedar tan encisat,
que amb ella me colgaria.

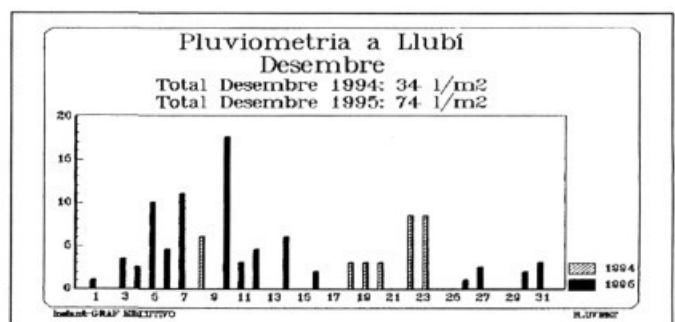
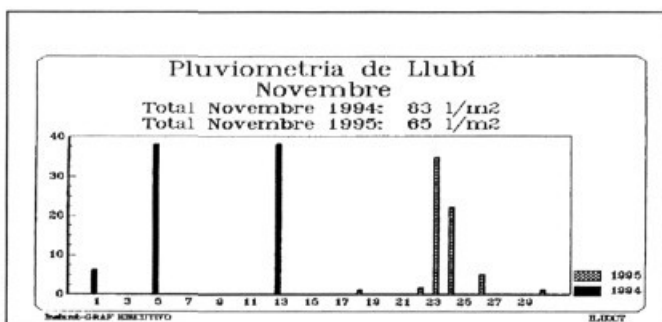
Si t'has menjada sa vara
davers es Dijous Jarder.
Donaràs feina que fer
per sa Fira a sa comara.

Dues dones hi han entrades,
i és ple d'homes l'ascensor.
- Sabeu quina hora és senyor?
- Són les dues ben tocades.

- Saps com coneixen els nins,
el sexe de les persones?
- Els homes són masculins
i les dones ... més culones!

Llubí 30 de Gener de 1996
De mica ...en Mica

PLUVIOMETRIA

Informació facilitada per Miquel Peon